

Stapinjice

UVODNIK

ŽIVLJENJE TEČE VEDNO HITREJE, PREVEČKRAT MIMO NAS. Z GLASILOM STOPINJICE VSAKO LETO OBELEŽIMO ZAKLJUČEK ŠE ENEGA, USPEŠNEGA ŠOLSKEGA LETA. VSAKOLETNA IZDAJA PUBLIKACIJE UTRJUJE VEZI MED UPORABNIKI IN ZAPOSLENIMI IN PRENAŠA NOVICE O DOGAJANJU, MEDSEBOJNEM SODELOVANJU IN SPOŠTOVANJU V ŠIRŠE OKOLJE.

Življenje teče vedno hitreje, prevečkrat mimo nas. Z glasilom Stopinjice vsako leto obeležimo zaključek še enega, uspešnega šolskega leta. Vsakoletna izdaja publikacije utrjuje vezi med uporabniki in zaposlenimi in prenaša novice o dogajanju, medsebojnem sodelovanju in spoštovanju v širše okolje.

Vezi z občani Dobrne so pristne in znamo stopiti skupaj. Tako smo skupaj pripravili sprejem olimpijcev, ki so se ovenčali z medaljami in širokimi nasmehi vrnili domov. Zmaga ni le medalja, najhitrejši

čas... ampak živeti polno življenje, podkrepljeno z radostmi, ki posamezniku polepšajo prav vsak dan.

Topli majski dnevi se niso uresničili, pomlad se poslavlja z dežjem in hladom. Tudi življenje ubira različne poti. Ko pričakujemo sonce, rado dežuje. Verjamem, da bo poletje lepo. Ob deževnih popoldnevih, ko dežne kaplje brišejo sledi težkega dne, le vzemite Stopinjice v roke in jih preberite. Naj naše sonce zasije v vas.

S spoštovanjem

Darja Drobne Gačnik,
v.d. direktorice CUDV Dobrna

VSAK IMA TALENT

cele Slovenije, smo se odločili, da naj bo kar Vsak ima talent. Kot se spodobi, sta nam nekaj pozdravnih besed namenili direktorica centra gospa Breda Božnik ter podžupanja občine Dobrna gospa Branka Gal. Za uvod v našo predstavo sta se nam predstavili skupinici z mansarde našega centra, in sicer so se v eni skupinici »ženili ptički« in nam ob glasbeni spremljavi Borisa zapeli pesmico, druga skupinica pa nam je ob glasbeni spremljavi pesmi Ne bodi kot drugi predstavila zgodbo s senčnimi lutkami. Pa se je začel naš šov. Voditelja Boris in David sta po vzoru Vida Valiča in Petra Polesa poskrbela za povezavo med točkami. Predstavila sta tričlansko žirijo, ki so jo sestavljali Zlatko, Mojca in Alen; ti so s svojimi bogatimi izkušnjami v različnih šov programih skrbno opazovali nastope talentov in jih ob koncu njihovih točk tudi ocenili z izvirnimi komentarji. Prav je, da na tem mestu še naštejemo vse nastopajoče. Na odru so se zvrstili raperja Martin in mojster Vinko, komika Jernej in Jasminko, zaljubljeni par s Titanika – Ina in Aljaž, dostavljavec pic Luka, ob koncu pa še Žan, katerega pevsko točko sta z izvrstnim plesom obogatila Nika in

Tako smo poimenovali prireditev ob zaključku šolskega leta v CUDV Dobrna. Ideja o predstavi je dozorevala skozi celotno šolsko leto. Nov veter je zavel, ko se je dramsko-literarnemu krožku pridružil somentor Boris. Dramsko-literarni krožek v ustanovi deluje že nekaj let. V preteklih letih je bil poudarek na recitalih in petju, letos pa smo se preizkusili v igralskih vlogah. Po vzoru oddaje Slovenija ima talent, smo pripravili polurni spektakel, ki smo ga sprva želeli poimenovati Dobrna ima talent, ker pa prihajajo naši talentirani uporabniki iz

Bine. Za razliko od oddaje Slovenija ima talent, kjer veliko nastopajočih že med nastopom dobi rdečo luč in se ne uvrsti v nadaljnji krog, so se v našem šovu vsi nastopajoči uvrstili v naslednji krog, in prav radovedni smo že, kaj nam bodo pripravili v drugem krogu.

Tako nastopajoči kot gledalci smo uživali in ena gospa je ob koncu dejala, da se je počutila kot na POP TV-ju.

V tretje gre rado, pravi star slovenski pregovor, no, k nam pa je že na tretjo zaključno prireditev v goste prišla ambasadorka dobre volje gospa Alenka Godec, ki smo jo vzeli že kar za svojo, in nam s svojim glasom ter seveda talentom še polepšala dan.

Prireditev smo zaokrožili ob bogato obloženi mizi. Ni kaj, tudi naša kuhinja in vsi, ki so sodelovali pri pripravi, imajo velik talent.

Zahvala vsem sodelujočim tako kulinarčnim kot organizacijsko-tehničnim talentom, da so omogočili, da je celotna prireditev zablestela v največjem sijaju in ostala v nepozabnem spominu.

David Stergar,
voditelj prireditve

JUHUUU ... GREMO NA MORJEEEE ...

VSAKO LETO UPORABNIKOM PONUDIMO MOŽNOST LETOVANJA POZNO SPOMLADI IN POLETI OB MORJU. S SKUPINAMI KORISTIMO RAZLIČNE LOKACIJE, KJER SPOZNAVAMO LOKALNE ZNAMENITOSTI IN KULINARIKO, SE DRUŽIMO V DRUGEM OKOLJU, UTRJUJEMO PRIJATELJSKE VEZI ... PA ŠE NEKAJ NAREDIMO ZA ZDRAVJE.

Skupina šestih uporabnikov je v začetku junija letovala v Domu paraplegikov v Pacugu (mimogrede: Pacug je majhno naselje med Fiesu in Strunjanom, najbolj znano po otroškem letovišču ZPM Ljubljana). Na pot smo se odpravili v ponedeljkovem jutru in po dokaj prijetni vožnji (brez mukotrpnih zastojev) z vmesnim postankom na Lomu prispeli na cilj. Po zasluženi kavici smo se razporedili po elegantno opremljenih in našim uporabnikom dobro dostopnih sobah v novem delu. Najbolj pa nas je razveselil pogled na domski bazen z morsko vodo, kajti tako nam je bila prihranjena neprijetna pot z vozičkoma in s težje gibljivimi uporabniki po bregu do morja. Izredno prijazno osebje nam je nudilo ugodje višje kakovosti.

Uporabniki so v bazenu zelo uživali, kopališki mojster Vid je pomagal pri spustu in dvigu gibalno oviranih v in iz bazena. Če smo kdaj zamujali s prihodom, nas je prišel poiskati, češ da nas že pogreša.

Ponedeljkov večer smo si popestrili z ogledom filmske predstave v Cineplexxu v Kopru in po končanem filmu v nakupovalnem centru uprizorili pravi filmski spektakel ob iskanju izhoda. To je bilo smešno. Naslednji večer smo obiskali udeležence letovanja društva Sonček v domu Dva topola v Izoli. Družili smo se ob zabavno-glasbenem programu. Sredin večer je bil namenjen namiznim igram, sladoledu in osvežilnim pijačam. V četrtek smo se odpeljali v center Izole in se sprehodili ob morju ter se ustavili na slastni tortici.

Nina: »Zelo sem uživala v bazenu, fino je bilo v kinu, peli in plesali smo na obisku v domu Dva topola, všeč mi je bila vožnja, saj sem sedela v avtu na sovoznikovem sedežu.«

Nada: »Všeč mi je bilo, ker sem si sobo delila s fantom Hinkom in spremljevalko Natalijo in se tako počutila zelo domače. V bazenu sem brezskrbno uživala pod budnim očesom spremljevalca Primoža. Na splošno mi je bilo na letovanju zelo lepo.«

Hinko: »Na letovanju sem se imel zelo lepo, všeč mi je bil film, ki smo si ga ogledali v kinu. Na začetku je bila voda v bazenu malo mrzla, a potem sem se hitro navadil.«

Čas je kar prehitro minil, polni prijetnih vtisov smo se v petek podali na pot proti Dobrni z enotnim mnenjem, da se naslednje leto spet odpravimo v Pacug.

Marija Krajnc,
skupinska habilitatorka

KJE JE SREČA?

Za vse nas je sreča kaj drugega. Za zajca korenček, za veveričke lešnik, za miške pšenica, za ene ljudi zdravje, za druge denar.

Na to temo so naši učenci v Dnevnem centru Celje v juniju na zaključni prireditvi zaigrali predstavo, kjer je mali lisjaček iskal svojo srečo. Vsi so pridno vadili in s pomočjo nadomestne komunikacije, ki jo vsakodnevno urijo, pripovedovali in zaigrali predstavo. Izkazali so se in pokazali, kar najbolje znajo.

Zgodba govori o malem lisjačku, čigar mati zboli in mu reče, da potrebuje le malo sreče, da spet ozdravi. Tako se lisjaček odpravi v gozd k svojim prijateljem, da mu pomagajo najti pot do sreče. A na koncu ugotovi, da je sreča v očeh posameznika drugačna in da jo enostavno moramo le prepoznati in videti. Da se skriva v vsakodnevnikih stvareh in v ljudeh, ki jih imamo radi.

Lani smo pridno vadili, letos pa se spet trudimo in pripravljamo. Mogoče nam Povodni mož prinese nova spoznanja.

Tim Dnevni center Celje

S KOLESOM DO NOVIH ZMAG

S prvimi spomladanskimi sončnimi žarki se nama je z Denisom utrnila ideja, da bi začeli z našimi uporabniki aktivno kolesariti. Vzeli smo kolesa in čelade ter se odpravili na svoj prvi kolesarski trening od Zgornjega Doliča do Otiškega Vrha v dolžini 48 km. Bili smo na polovici poti iz Slovenj Gradca proti Doliču, kjer smo doživeli prvi »defekt« in posledično prehodili kar nekaj kilometrov peš ob kolesu do kombija. Po uspešnem servisiranju koles je kmalu sledil naslednji trening in z njim ideja, da se prijavimo na maraton Franja in prevozimo 83 km. Tedensko smo izvajali treninge in pridobivali kondicijo. V maju smo se odpravili v Kranjsko Goro na letovanje, kjer smo vsakodnevno prekolesarili več kot 30 km, za vrhunec pa smo se povzpeli na Vršič. Pot je bila strma in zahtevna, a smo se odločili, da jo zagotovo prevozimo zopet naslednje leto.

Polni kondicije in željni novih dogodivščin smo dočakali junijski dan maratona Franje, kjer smo uspešno prevozili 30 km makadamskih in 53 km asfaltiranih poti. Za vse nas je bil to prav poseben izziv in nepozabna dogodivščina. S ponosom in medaljo v rokah smo se prijetno utrujeni vračali proti Dobrni in kovali načrte o tem, kateri maraton bo naslednji. V začetku septembra smo odšli na letovanje v Šibenik in tudi tam nabirali kondicijo, in sicer za Bike fest Ljubljana. Trasa je potekala od Ljubljane do Litije, dolga je bila 78 km.

Z željo po novih zmagah se veselimo nove kolesarske sezone. Načrtujemo redne treninge in še več kolesarskih maratonov, za katere verjamemo, da jih bomo z lahkoto prevozili.

Tanja Pinter,
varuhinja

LETOVANJE NA POHORJU

Na letovanje na Pohorju smo se odpravili v ponedeljek, 6. 7. 2018. Ob 9. uri smo v kombi naložili prtljago in se odpeljali do hotela Zarja. Vsak dan smo imeli veliko pohodov. Obiskali smo razgledni stolp. Na vrhu stolpa je lep razgled in vidi se zelo daleč. Večkrat smo odšli na izlet v Maribor. V četrtek smo se šli kopat na Mariborsko otok. Na Mariborskem otoku je bilo super in zelo prijetno, saj je bilo sončno vreme in dosti kopalcev. V petek smo imeli smolo z vremenom, saj je na Pohorju zelo deževalo. Ko smo pojedli kosilo, smo v kombi znosili prtljago, nato smo sedli v kombi in se ob 13. uri odpeljali nazaj proti Dobrni. Želim si še več takšnih doživetji in zadovoljstva ter veliko lepih in prijetnih utrinkov in spominov na letovanjih.

Zlatko Černež,
uporabnik

Simon Krajnc,
mentor

POLETJE NA PLAŽI

ŠE SMO UJELI NEKAJ TOPLIH DNI PRED PRIHODOM JESENI IN MRZLE ZIME. PA RAVNO NA NAJTOPLEJŠI DAN V TEDNU SMO PLANIRALI ZA NAŠO SKUPINO ŠPORTNI DAN! KER JE V SKUPINI KAR ŠEST UČENCEV NA VOZIČKIH, SI TEŽKO PRIVOŠČIMO PREMIKE DALEČ NA MORJE, ZATO SMO SI ORGANIZIRALI PLAŽO KAR V ATRIJU CENTRA.

Pripravili smo bazen in ga napolnili s toplo vodo. Kar iz naše kuhinje smo potegnili cev! Kot naše stare mame smo se posedli okoli z vozički ali na stole, da si namočimo noge in kakšno rečemo. Tovarišice so poskrbele za zaščito pred soncem. Na glave so nam poveznile kape, pripele senčnike na vozičke

in nas na debelo namazale. Tovarišica Helena je odtiskovala z nami roke in noge, Bojana in Nevenka sta nas masirali in nam ponujali vodne balone. Maja ga je odklanjala, ker je prav dobro vedela, da lahko počti in jo zmoči. Ostali smo jih dobro sprejeli. Tovarišica Maja nam je pripravila slastno limonado s citronko, ki jo je nabrala učenka Maja na našem zeliščnem vrtu. Zelo se nam je prilegla, ker nam je bilo zares vroče. Še tovarišica Tina je pomagala, da smo se imeli lepo. Hecali smo se in tudi katero zapeli. Na sladoled pa bi skoraj pozabili, bil je že čas kosila. Ga bomo pa pojedli popoldan v sadnem frapeju in nam bo ves dan lepo!

Bojana Lipičnik,
razredničarka

PRVI ŠOLSKI DAN

Za prvi šolski dan smo si ogledali lutkovno predstavo. Poznamo več vrst lutk, ki nam jih je predstavil gospod lutkar. Lutko lahko držimo v rokah, lutko lahko držimo na prstu, lutka lahko tudi sedi, lutko lahko imamo na nosu, lutko lahko držimo na palici. Z lutko lahko skačemo, plešemo, lutko lahko imamo za spomin. Lutkar nam je predstavil različne lutke. Lutka je lahko iz različne države. Na koncu lutkovne predstave nam je lutkar poiskal rdeče noske. Te rdeče noske nam je lutkar zato razdelil, da smo si jih lahko dali na nos in na prste na rokah. Potem smo se pozdravljali z lutkami in rdečimi noski. Te rdeče noske smo vzeli iz vrečke, v kateri je imel lutkar za nas pripravljeno vse za predstavitev. Rdeče noske smo imeli potem za spomin, saj smo vprašali lutkarja, če jih lahko imamo za spomin, in lutkar nam je dovolil. Tega lutkarja je poznal naš tovariš Boris. To bi bilo vse za danes, od vas se poslavlja vaš najboljši učenec Alen.

Alen Jerak,
uporabnik

Simon Krajnc,
mentor

DAN TIŠINE

Živijo, dober dan in nasvidenje. Žejen sem, vroče mi je, srbi me in tišči me lulat. Boli me. Želim si čokolado in nočem solate. Ne ljubi se mi, ne bom in nočem ... To je le nekaj izrazov, ki jih ljudje dnevno s pridom uporabljamo. Imamo razvite mehanizme za komunikacijo. Naši glavni sredstvi za komuniciranje sta govor in jezik.

Naši učenci pa ne zmorejo govora in se za sporazumevanje z okoljem učijo nadomestne komunikacije.

Za lažje razumevanje, kaj pomeni odsotnost govora in pisanja, smo se sodelavci Dnevnega centra Celje odločili, da pripravimo poseben dan, ki smo ga poimenovali Dan tišine. Pravila tega dne so bila preprosta. Govor in pisanje sta prepovedana! Po temeljitem razmisleku smo Dan tišine omejili na štiri ure tišine. Dovoljeno je bilo komuniciranje s sliko in nekaj preprostimi kretnjami. S pravili smo seznanili tudi starše, ki so pri tem projektu sodelovali.

In kaj smo ugotovili? V prvi vrsti smo ugotovili, da je komunikacija brez besed v praksi veliko težja, kot smo pričakovali. Kljub vnaprej pripravljenim simbolnim slikam za komunikacijo, nam je marsikdaj zmanjkalo prave slike, s katero bi sporočili točno tisto, kar smo želeli. Nekajkrat smo se tudi narobe razumeli, saj smo si že preproste kretnje interpretirali vsak po svoje. Učenci pa so bili precej zmedeni zaradi tišine, ki je vladala tisti dan. Nekaj je bilo drugače, porušena je bila rutina.

Mi smo se skupaj s starši z nadomestno komunikacijo s pomočjo slik spopadali le štiri ure. Naši učenci se z njo spopadajo vsak dan. Veliko

frustracij in neželenih vedenj je posledica nemoči, ker ne zmorejo povedat, kaj si želijo in česa ne, kaj mislijo in čutijo.

Projekt je bil za nas pokazatelj, kako se kljub dolgoletnem delu lahko »izgubimo« v rutini in kako pomembno je ozavestiti, da sta govor in komunikacija potreba in pravica vsakega človeka.

P. s.: Ko smo projekt delili z ljudmi v svojem domačem okolju (z možmi, ženami, otroki), so le-ti družno dali zeleno luč za projekt tišine, ki bi trajal tudi popoldne v domačem okolju. Še dobro, da jih nismo razumeli!

Tim Dnevnega centra Celje

PROJEKT MOJE KORENINE

V okviru projekta Moje korenine smo odšli na večdnevni učni izlet v Pulo. Prvi dan smo se spoznali z domačini. Bili so prijazni in gostoljubni. Skupaj smo se družili in se spoprijateljili. Obiskali smo akvarij, šli na izlet z ladjico. Nato smo šli na kosilo. Jedli smo ribe, blitvo, solato juho, 'karmonare' in na koncu še palačinke s smetano in čokolado. Četrty dan smo šli v diskoteko. Peti dan smo se šli vozit z avtobusom po mestu Pula. Nato smo se zvečer ob šestih srečno vrnili v naš zavod, kjer me je že čakala moja mama.

To bi bilo vse za danes, od vas se poslavlja vaš najboljši učenec Alen.

Alen,
uporabnik

Simon Krajnc,
mentor

MLADINSKA IZMENJAVA MOJE KORENINE – 2. DEL

V septembru smo CUDV Dobrna imeli mladinsko izmenjavo projekta Moje korenine, gostili so nas na Školi za odgoj i obrazovanje Pula. Prvi dan so nas pričakali pred šolo, kjer so nas zelo lepo sprejeli in pogostili. Po uradnem delu smo se odpravili v Aquarium Pula. Tam so Mihi, Maji, Katarini, Alenu,

Ini, Nastji, Mateju in Tadeju zažarele oči ob pogledu na stotine različnih rib, želv, morskih psov, kač, krokodilov ... Zvečer smo se nastanili v Hotelu Pula.

Drugi dan je bil namenjen jesenskim aktivnostim na vasi, trgatvi in spoznavanju tradicionalne hrane. Iz železniške postaje Sv. Petar do domačije enega od otrok njihove šole nas je njegov oče peljal s traktorjem. V vožnji smo vsi zelo uživali, trgatev je uspela, po skuhani mineštri pa so sledile razne igre, predvsem pa so se krepile prijateljske vezi. Popoldne smo preživeli na morju. Toplo vreme, morje, dobra družba, petje, smeh, veselje ...

Tretji dan smo dopoldan preživeli na ribiški ladji, kjer sta nam bila predstavljena življenje ob morju in ribolov. Njihova predstavitev Brionov je bila zanimiva, z zanimanjem pa smo vsi gledali delfine, ki so skakali iz vode. Popoldan smo si ogledali oljčni nasad Brist in se po njem sprehodili ob številnih koristnih informacijah.

Predzadnji dan je potekal v okviru tradicionalnih plesov, glasbe in tradicionalne svečane hrane. Najprej smo si pred OŠ Krnica ogledali nastope folklornih skupin in petje otrok. Prva postaja je bilo majhno mesto Rakalj, znano po lončarstvu, ribolovu in mornarjih. Druga pa Katun, kjer so naši Modrijani snemali videospot za pesem Toda jaz sem ti oprostil. Večer se je končal v Zemlji zabave – z diskom! Ob plesu, petju in smehu smo bili priča tudi kakšnemu nedolžnemu ljubezenskemu prizoru.

Zadnje jutro smo Pulo prevozili z avtobusom, kjer smo si vodeno ogledali znamenitosti mesta. Sledili so evalvacija, podelitev priznanj, kosilo in slovo. Ob slovesu so pritekale solze, saj smo se v tem tednu vsi resnično navezali eden na drugega. Rada bi se zahvalila voditeljicam Sandri, Sanji in Lei za zelo kvalitetno organizacijo, dobro voljo in pozitivnost. Ne bi bilo projekta brez naše Neže Benedik, ki nam je vedno bila na voljo, zahvalila bi se pa tudi ekipi, ki je šla z mano. Torej, Eva, Mirna, Nevenka in Mohor, hvala za sodelovanje.

Tatjana Rihar,
varuhinja

FINALE NOGOMETA

Na nogometnem igrišču smo igrali v naslednji postavi: Bine je bil v obrambi, Žan je bil golman, Vinko je bil vezni igralec, jaz sem bil v obrambi, Zlatko je bil levo krilo, Martin desno krilo. Drugo tekmo smo igrali proti Zasavju. Rezultat je bil ena nič za Zasavje. Tretjo tekmo smo igrali proti Murski Soboti. Rezultat je bil štiri proti tri za Dobrno. Četrto tekmo smo igrali proti Črni na Koroškem. Rezultat je bil ena proti nič za Dobrno. Gol je dal Vinko. Na koncu je sledila še razglasitev zmagovalca. Prvo mesto je dobila Murska Sobota. Drugo mesto je dobila ekipa Zasavja. Tretje mesto je dobila Dobrna in četrto mesto je dobila ekipa Črne na Koroškem. Na koncu smo se še odpravili na zaslužno, bogato in obilno kosilo.

To bi bilo vse za danes, od vas se poslavlja vaš najboljši učenec, Alen.

Alen,
uporabnik

Simon Krajnc,
mentor

POČITNICE NA MORJU

Počitnice na morju so bile krasne. Letoval sem v Elerjih. Spoznal sem prijateljice Klavdijo, Manco, Manco in Niko. Veliko smo se slikali. Bil sem pogumen, šel sem čez mejo v Italijo. V Italiji sem se sprehajal in šel do signalnega oddajnika. Ogledali smo si razstavo o starih časih v Italiji.

Počitnice so bile super.

Matej,
uporabnik

Simon Krajnc,
mentor

HRVAŠKI DAN

Hrvaški dan je potekal od 8.30 do 9.30 ter od 10.30 do 12.00. Jaz sem učitelju pomagal pri pripravi in peki piškotov (cukrančičev). Naredili smo maso za piškote in jih oblikovali. Jaz sem jih nesel v pečico, da so se spekli. Dan se mi je zdel zelo čudovit, saj sem ob tem izvedel zanimivosti o sosednji državi ter poizkusil še eno novo pecivo. Ta dan mi bo ostal v spominu.

Zlatko,
uporabnik

Simon Krajnc,
mentor

HRVAŠKI DAN

Kot del aktivnosti projekta *Moje korenine* smo izvedli tudi t. i. Hrvaški dan. Dan, ko so udeleženci projekta, ki so del mladinske izmenjave preživeli v Puli, svojo izkušnjo, svoja spoznanja o naši sosedbi Hrvaški prenesli tudi ostalim uporabnikom centra.

V zbornici so uporabniki lahko prisluhnili potopisu, anekdotam ter uživali ob predvajanju fotografij. V učilnicah so se lahko udeležili delavnic, kjer so uporabniki sestavljali svetilnik ali kažun, ki pa je bil že malo večji zalogaj. V nadaljevanju so lahko uporabniki ob kitari prepevali hrvaške pesmi ter se z mislimi preselili tja daleč v Dalmacijo, lahko so barvali pobarvanke z motivi Hrvaške, lahko so igrali spomin, kjer so se učili o značilnostih naše sosedbe ter ob tem tudi njihovega jezika. Zelo zabavno je bilo lovljenje rib, saj se je potrdilo, da je to izredno potrpežljivo delo. Za sladkosnede je bila delavnica peke piškotov, kjer so pekli izvrstne cukurančice. Za vse mimoidoče pa je bila v avli pripravljena razstava fotografij dogodkov, ki so jih udeleženci projekta ujeli v objektiv in so se jim še posebej vtisnili v srce.

Navdušeni nad novimi spoznanji ter prijetnim družabnim dopoldnevom nam je naša sosedba Hrvaška postala še bolj domača. Zaželeli smo si še tovrstnih dogodkov in novih izzivov preko meje.

Neža Benedik,
vodja projekta Moje korenine

PEČENA JABOLKA

Pri kuharskem krožku smo pekli jabolka.

Nika je jabolka umila. Zlatko in Nika sta jabolka olupila. Jabolka smo narezali na kolobarje. Kolobarje smo naložili v pekač. V kolobarje je Katarina nadevala med in muslije. Na koncu smo dodali maslo in sok ter cimet. Sara in Bojana ter Katarina so pekače dali v pečico. Vse skupaj smo pekli pol ure na 200 stopinj Celzija. Neja je preverila, kako se peče. Postregli smo si s smetano in sladoledom.

Bilo je zelo dobro, zato priporočam, da recept poskusite tudi sami.

Sara,
uporabnica

Bojana Lipičnik,
mentorica

LEGENDA O KAČJEM GRADU

V PRAZNIČNEM DECEMBRU SO NAS OBISKALI VZGOJITELJI IZ VRTCA NA DOBRNI. PRIPRAVILI SO NAM PREDSTAVO O KAČJEM GRADU. ZGODBA PRIPOVEDUJE O GROFU IN GROFICI, KI STA IMELA ENO HČERKO. KO SE JE HČERKA RODILA, JI JE STARA ŽENIČKA NAPOVEDALA, DA BO UMRLA, KO BO STARA SEDEM LET. VANJO NAJ BI TREŠČILA STRELA. ZARADI TEGA STA JO GROF IN GROFICA ZAPRLA V KLET. V KLETI SE JE DEKLICA SPOPRIJATELJILA S KAČO. KAČA JE IMELA KRONO. BILA NAJ BI KAČJA KRALJICA.

MENI SO BILE VŠEČ LUTKE OSEB, KER SO BILE ZELO IZVIRNE.

SARA,
UPORABNICA

IZLET V VULKANIJO

V sredo zjutraj smo šli na izlet v Vulkanijo. Štartali smo ob sedmi uri iz zavoda. Vozili smo se dve uri. Ko smo prispeli, smo si privoščili malico in kavico. Nato smo se razdelili v dve skupini. S prvo skupino smo si najprej odšli ogledat kuhinjo krtka Olija, v kateri njegov mojster peče po Olijevih receptih. Po ogledu muzejskega dela smo šli v dvorano gledat, kako je nekoč bruhal vulkan. Potem smo vzeli čelade in se odpravili skozi rov v notranjost vulkana. Na koncu rova smo prišli v dvigalo in se odpeljali v notranjost Zemlje. Z vlakom pa smo prišli ven. Šli smo na kosilo v gostišče Raj in se potem odpravili proti domu. Ko smo prispeli v zavod, smo tik pred zdajci ujeli Božičke na motorjih.

Marija Krajnc,
skupinska habilitatorka

Izlet bi rad ponovil še večkrat.

(Jasminko)

Najboljše je bilo, ko smo se peljali z vlakom.

(Bogdan)

V Vulkaniji je bilo fajn, najbolj zanimivo je bilo, ko so prikazali, kako izbruhne vulkan in kako je nastala Zemlja.

(Hinko)

Nosili smo zaščitne čelade in 3D očala. Na vlaku nas je precej premetavalo, ko smo se vozili iz notranjosti Zemlje na površje.

(Mitja)

Všeč mi je bila vožnja z vlakom, ker je ropotalo, pa kamenje je letelo po zraku. Ni me bilo strah.

(Sabina)

Všeč mi je bil ogenj in ko smo šli na kosilo.

(Franci)

VESELI DECEMBER V CENTRU

Najlepši mesec v letu je za nas in naše uporabnike, si upam trditi, prav gotovo december. Hišo svečano okrasimo, dodamo še pravljična bitja in čakamo dobre može, ki uporabnike obdarijo, če so bili »pridni«.

Letos smo začeli z izdelovanjem novoletne dekoracije že novembra, da bi podaljšali in stopnjevali pričakovanja. V začetku decembra smo postavili smreko pred centrom in ob mraku ob glasbi in čaju dočakali – kot jelenčki pod smreko – prižig čarobnih lučk.

Sledile so prireditve in dogodki za vse uporabnike ali za uporabnike po skupinah, vsaj dvakrat na teden. Ogledali smo si božični film v telovadnici. Tovarišice iz vrtca Dobrna so nam poklonile lutkovno predstavo o Kačjem gradu, o katerem krožijo različne legende. Igral nam je ansambel SmeH, da smo se naplesali. Obiskali so nas Božički na motorjih. Imeli smo svečano božično večerjo po vseh oddelkih, za kar so zaslužne naše kuharice in kuhar Damjan. Tudi sam silvestrski večer je za uporabnike, ki ne gredo domov vsako leto, nekaj posebnega. Posamezne skupine so si privoščile še skupinske izlete v okrašena mesta in zaključke v lokalih zunaj. Bili smo na baletni predstavi v operni hiši v Mariboru.

Najbolj pa se razveselimo obiska Miklavža in Božička. Miklavž je imel letos spremstvo le angelov, ker smo bili vsi pridni, Parkelj je ostal nekje ... Božiček nam je s spremstvom jelenčkov poklonil dve predstavi. Večji uporabniki so se mu predstavili z glasbenimi nastopi in si vsi zaslužili darila. Mlajše in otroke zaposlenih (smo »družini prijazno podjetje«) je zabaval še klovn, ki ga je Božiček pripeljal s seboj. Vzdušje je bilo enkratno. Najbrž naslednje leto spet pridejo vsi dobri može, ker smo jim obljubili, da bomo pridni in da se bomo naučili še kakšno pesem. Njihov obisk in pozitivno sporočilo ter dobra volja nam pomenijo veliko več kot gora daril.

Bojana Lipičnik,
razredničarka

SLOVENIJA

UČIMO SE O SLOVENIJI, ZATO VAM BOM NEKAJ NAPISALA O SLOVENIJI.

SLOVENIJA IMA OBLIKO KOKOŠI. SOSEDNJE DRŽAVE SO AVSTRIJA, ITALIJA, MADŽARSKA, HRVAŠKA. GLAVNO MESTO SLOVENIJE JE LJUBLJANA. V SLOVENIJI PA IMAMO TUDI PREDSEDNIKA DRŽAVE. TO JE BORUT PAHOR. V SLOVENIJI IMAMO SLOVENSKO HIMNO. NASLOV SLOVENSKE HIMNE JE ZDRAVLJICA. ZNAČILNO ZA HIMNO JE, DA STOJIMO IN SMO TIHO, DA STOJIMO PRI MIRU. HIMNO SLIŠIMO NA KAKŠNIH PRIREDITVAH. DANES IMAMO DENAR, KI MU REČEMO EVRI, PREJ SMO IMELI TOLARJE. SLOVENCIM IMAMO TUDI SLOVENSKO ZASTAVO, KI JE BELE BARVE, MODRE BARVE IN RDEČE BARVE. V SLOVENIJI IMAMO TUDI SLOVENSKI GRB. SLOVENCIM GOVORIMO SLOVENSKI JEZIK. V SLOVENIJI JE NAJVIŠJI VRH TRIGLAV. V SLOVENIJI IMAMO TUDI REKE. ENA IZMED NJIH JE REKA DRAVA.

SARA,
UPORABNICA

ŽELIM POSTATI

KO BOM ODRASEL, BI RAD OPRAVLJAL POKLIC RAČUNALNIČARJA. TA POKLIC MI JE VŠEČ, ZATO KER SE NA RAČUNALNIKE ZELO SPOZNAM TER VEM, KAKO NA RAČUNALNIKU KAJ NAREĐITI. PREDEN BI ZAČEL OPRAVLJATI POKLIC, PA BI HODIL V SREDNJO ŠOLO, KJER BI SE TO TUDI NAUČIL. TA POKLIC ME ZELO VESELI IN ZATO BI RAD POSTAL RAČUNALNIČAR. TO JE MOJ SANJSKI POKLIC. NA RAČUNALNIKU PA BI BRSKAL PO INTERNETU TER POMAGAL DRUGIM UPORABNIKOM, ČE KDO GLEDE RAČUNALNIKA NE BI KAJ VEDEL IN ZNAL NAREĐITI. POMAGAL BI TUDI NAMESTITI WINDOWS NA RAČUNALNIK TER ŠE DRUGE REČI. NI MI PROBLEM ODPRETI RAČUNALNIKA, SAJ POZNAM NJEGOVE SESTAVNE DELE IN TUDI KAJ ZAMENJATI TER POPRAVITI.

ZLATKO ČERNEJ,
UPORABNIK

Simon Krajnc,
mentor

EKO IZMENJAVA OBLAČIL

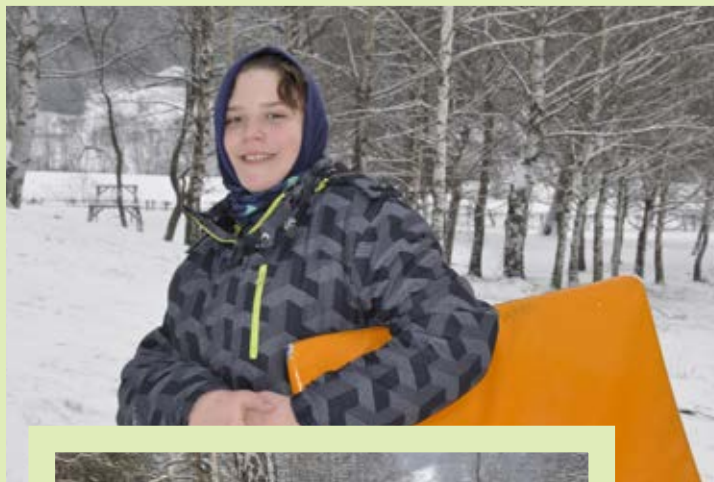
Prazniki so za nami in z novim letom smo v CUDV Dobrna pregledali svoje omare in iz njih pospravili garderobo, ki nam je premajhna ali pa je ne potrebujemo več. Oblečila, ki so bila lepa, smo iz vseh skupin prinesli v pisarno socialne delavke, ki je poskrbela, da so dobila novega lastnika. Odvečno garderobo, ki je nihče v CUDV Dobrna ni več potreboval, smo podarili Karitasu.

Vesna Žerjal,
socialna delavka

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

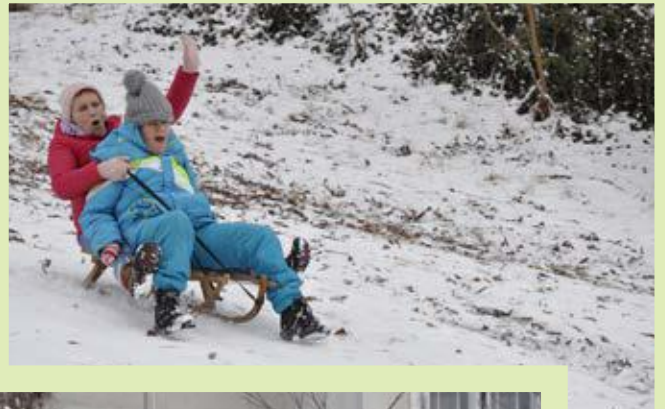

Čeprav je bila letošnja zima skromna s snežinkami, smo v CUDV Dobrna ujeli ravno pravi trenutek, da smo organizirali zimski športni dan. Kot vedno je za dobro organizacijo poskrbel naš športni pedagog gospod Andrej Pompe. 24. 1. 2019 smo se ob 10. uri zbrali pri stari graščini, kjer smo se sankali, krpjali in se kepali. Bilo je veliko smeha in zabave. Ko smo bili že pošteno utrujeni, smo se posladkali s slastnimi rogljički in se pogreli s toplim čajem, ki nam ga je pripeljala socialna delavka. Utrujeni in zadovoljni smo se vrnili v zavod, kjer nas je že čakalo kosilo.

Upamo, da bo tudi prihodnje leto tako veselo.

Vesna Žerjal,
socialna delavka

ŠOLA SMUČANJA NA ROGLI

Tudi letos je potekala šola smučanja na Rogli v terminu od 28. 1. do 1. 3. 2019. Sodelovalo je pet uporabnikov in štirje njihovi spremljevalci (učitelji smučanja). Trije uporabniki so imeli že nadaljevalno šolo, kjer so se učili zarezne tehnike, dva pa sta začela s prilagajanjem na smuči in sta hitro osvojila osnovno tehniko zavoja. Vreme nam ni ravno služilo, vendar nam to ni pokvarilo veselja in vzelo volje do učenja. Napredek je bil prav pri vseh viden, zasluga gre tudi požrtvovalnemu pristopu učiteljev smučanja, ki so vztrajali tudi v nemogočih pogojih. Tudi naslednje leto bo šola potekala po enakem sistemu, saj s tem učimo boljšo tehniko smučanja uporabnike, ki tekmujejo v smučanju na Specialni olimpijadi Slovenije, prav tako pa uporabnikom, ki imajo slabše motorične sposobnosti, omogočamo nepozabno pozitivno izkušnjo.

Andrej Pompe,
športni pedagog

CERTIFIKAT KAKOVOSTI E-QALIN

V ZAČETKU FEBRUARJA SMO V CUDV DOBRNA IMELI DRUGO PRESOJO CERTIFIKATA KAKOVOSTI E-QALIN.

Presojo smo uspešno opravili in pridobili certifikat do leta 2021, ko bo ponovna presoja. Za ohranitev certifikata je bilo potrebnega veliko dela in truda vseh zaposlenih, uporabnikov in svojcev. Hvala vsem. Naslednji dan so v kuhinji CUDV Dobrna naše pridne kuharice in seveda kuhar spekli sladko presenečenje. Vsi smo se posladkali s slastno torto, ki smo jo namenili drugi svečki E-qalina. Zavedamo se, da nas čaka veliko dela do prihodnje presoje, saj nas čaka nov Poslovnik, ki nam predstavlja nov izziv.

Vesna Žerjal,
vodja kakovosti

KULTURNI DAN

V počastitev slovenskega kulturnega praznika smo tudi letos pripravili kulturni dan. Tokrat smo k nam povabili člana gledališča Kukuc iz Beltincev. Uprizorila sta gledališko predstavo Medvedja simfonija.

V svoji ponudbi so zapisali: »Po motivih ruske ljudske pravljice Mašenjka in medved, ki je osvojila srca otrok in staršev po vsem svetu, smo najprej ustvarili božično zgodbico o navihani Maši in preudarnem medvedu, ki je začarala našo publiko. Zato smo na pobudo naših najmlajših gledalcev predstavo predstavili kar v pomlad in spisali zgodbico, ki bo razveseljevala vse leto. Tako je iz Božične simfonije nastala Medvedja simfonija, razgibana predstava, prepletena s humorjem in mnogimi presenečenji.«

S predstavo sta nas navdušila. Igralca sta vzpostavila čudovit stik s publiko in mislim, da nikomur ni bilo dolgčas niti za sekundo. Pokukali smo v mednarodno medvedjo pisarno, spoznali, kaj vse mora Medved Medvedjev postoriti pred zimskim spalnim dopustom, kaj vse mu je ušpičila mala nepridipravka ... Dovolili smo, da nas je pobožala najlepša melodija sveta – Medvedja simfonija.

Naslednji dan pa so za obeležitev kulturnega praznika poskrbeli še naši uporabniki, člani dramsko-literarnega krožka, z mentorjema Mojco in Davidom. Pripravili so kratek, a zelo ganljiv nastop.

Prešernov dan je res samo en dan v letu, a je kulturni dan lahko prav vsak dan.

mag. Maja Godec,
organizatorica prireditve

IZLET V LJUBLJANO

V ČETRTEK ZJUTRAJ SMO POZAJTRKOVALI IN SE ODPRAVILI OKOLI OSME URE NA GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE V LJUBLJANO. VOZILI SMO SE PRIBLIŽNO ENO URO. KO SMO PRIŠLI V LJUBLJANO, JE ZAČELO DEŽEVATI, ZATO SMO MORALI MALICO POJESTI V KOMBIJU. ZA MALICO SMO IMELI SENDVIČE IN VODO.

KO SMO POMALICALI, SMO ODŠLI NA OGLED RAZSTAVE O ČLOVEŠKIH TELESIH. OGLEDALI SMO SI VSAK DEL ČLOVEŠKEGA TELESA POSEBEJ. ŠE POSEBEJ SO NAM BILI ZANIMIVI SKELET, PLJUČA IN RAZVOJ ZARODKA. PRI PLJUČIH JE VODIČKA POUДАРILA, DA SE OBNAVLAJAO.

NATO SMO ODŠLI V NARODNO GALERIJO NA OGLED RAZSTAVE SLIK IVANE KOBILICE. ZELO STA MI BILI VŠEČ NJENI SLIKI KOFETARICA IN POLETJE. KO SMO KONČALI Z OGLEDI, SMO ODŠLI NA PIJAČO. NAROČILA SEM SI VANILIJEV KAPUČINO. TA IZLET MI BO OSTAL V LEPIH SPOMINIH.

SARA,
UPORABNICA

ERASMUS PLUS STAFF MOBILITY PROJEKT:

USPOSABLJANJE ZA IZVAJANJE TERAPIJ IN AKTIVNOSTI S POMOČJO KONJA NA PODROČJU DELA Z OSEBAMI S POSEBNIMI POTREBAMI

V CUDV Dobrna smo za potrebe Erasmus plus staff mobility projekta navezali stike s petimi organizacijami na področju aktivnosti in terapije s pomočjo konja (ATPK) v Nemčiji, spoznali njihove metode in oblike dela ter preizkusili in utrdili partnerstvo predvsem z organizacijo Spendenberatung SCHENCK v Berlinu, ki nam je omogočila obiske petih organizacij na področju aktivnosti in terapije s pomočjo konja z osebami s posebnimi potrebami (učenci s posebnimi potrebami). Tekom staff mobility projekta so bili doseženi osnovni cilji, kot je dvig nivoja usposobljenosti in veščin kompetenc članov ATPK tima na področju aktivnosti in terapije s pomočjo konja, ki dela s predšolskimi otroki, šolskimi otroki in mladino s posebnimi potrebami oziroma z motnjami v duševnem razvoju in drugimi pridruženimi razvojnimi motnjami. Organizatorka - gostiteljica Spendenberatung SCHENCK je v obdobju od 21. 9. do 24. 9. 2018 za naš tim zaposlenih v CUDV Dobrna organizirala obiske petih institucij - Inklusives Pferdesport und Reittherapiezentrum Karlshorst, Rolli Reitschule Radensleben, Kinde und Jugend Reit und Fahrverein Zehlendorf, organizacijo Pro IRA e. v. s Simone Kubsch, predstavnico nemške organizacije za aktivnosti in terapijo s pomočjo konj, Berlin-Brandenburg Deutsches Kuratorium für

Therapeutisches Reiten e. V., Reit und Fahrverein Diakoniezentrum Heiligensee. V Berlinu in okolici smo se seznanili s primeri dobrih in tudi odličnih praks na področju inkluzivnega jahanja, terapije in aktivnosti s pomočjo konja. Videli smo zelo dobre infrastrukturne rešitve v pokritih jahališčih za osebe s posebnimi potrebami ter invalide brez arhitekturnih ovir z omogočenim dostopom. Seznanili smo se s pomembnostjo zadostne kadrovske pokritosti pri negi in skrbi za konje ter predvsem z zagotavljanjem rednih treningov konj za dobro psihotelesno pripravljenost za varno in kakovostno izvajanje terapij in aktivnosti s pomočjo konj. Vsi člani ATPK tima smo izboljšali svoje znanje, vedenje ter videli številne primere odličnih praks in novih pristopov na specialnem področju aktivnosti in terapije s pomočjo konja na področju specialnopedagoškega jahanja, hipoterapije, voltižiranja in inkluzivne šole jahanja, kjer otroci s posebnimi potrebami sodelujejo in se skupaj z večinsko populacijo otrok vključujejo v ure šole jahanja. V okviru projekta smo dobili ogromno novih idej o tem, kako izboljšave na področju aktivnosti in terapije s pomočjo konja v CUDV Dobrna tudi dejansko implementirati oz. integrirati v redno delo. Prejeli smo potrditev, da smo na pravi poti, saj smo na področju Slovenije dosegli spremembe ustaljenih praks pri aktivnostih s pomočjo konj pri osebah s posebnimi potrebami, ki jih še v večji meri vključujemo in opolnomočimo pri delu s konji in jih bomo še v večji meri na podlagi načrtovanega urnika, saj preko prakse in usposabljanja sami izboljšajo številne kompetence, pridobijo nove veščine, delovne navade in v procesu vseživljenjskega učenja napredujejo in nadgrajujejo svoje znanje. Menimo, da smo presegli stereotipe, da se z osebami s posebnimi potrebami ni mogoče vključiti v samostojno delo na področju aktivnosti s pomočjo konj, tako da so posamezni učenci s posebnimi potrebami lahko

čimbolj samostojni in neodvisni pri opravljanju zgoraj omenjenih dejavnosti na področju aktivnosti s pomočjo konj in da so dejansko aktivni udeleženci. Kot tim na področju aktivnosti in terapije s pomočjo konj smo se še bolj povezali in takoj po prihodu domov vpeljali nove pristope. Prav tako smo se udeležili XII. strokovnega posveta in prenesli svoje znanje in izkušnje s staff mobility projekta na druge udeležence posveta z mednarodno udeležbo, prav tako na druge člane ATPK tima v CUDV Dobrna. Znotraj samega projekta smo prenesli svoje znanje

na tuje strokovnjake iz Nemčije ter jih obvestili o izsledkih znanstveno-raziskovalnih študij, ki jih je predhodno izvedel in opravil ter objavil mag. Tine Kovačič, ki je novosti na področju ATPK iz Nemčije predstavil v okviru predavanj za študente 3. letnika smeri fizioterapija na Alma Mater Europaea - Evropskem centru Maribor. Načrtujemo tudi prenos informacij na strokovnem aktivu strokovnih delavcev in sodelavcev CUDV Dobrna, ki delajo v oddelkih vzgoje in izobraževanja po posebnem programu za učence s posebnimi potrebami v CUDV Dobrna ter na strokovnem svetu in poslovno-gospodarskem kolegiju CUDV Dobrna, saj se zavedamo, da CUDV Dobrna samo na ta način lahko postane učeča se skupnost, ki je zmožna zagotoviti, deliti in sprejeti znanja, veščine in kompetence na področju ATPK na osnovi sodelovanja in medsebojne pomoči ter vseobsegajoče podpore. Implementacija obstoječih sprememb praks ter paradigmatskih pristopov pri delu z učenci s posebnimi potrebami ter samih sprememb dela, metod dela na področju ATPK v CUDV Dobrna v smeri inkluzivne aktivnosti s pomočjo konj nas vodi k intenziviranju že obstoječega vključevanja vrtčevskih otrok iz vrtca na Dobrni in osnovnošolskih učencev iz OŠ Dobrna pri skupnih aktivnostih s pomočjo konja skupaj z našimi učenci s posebnimi potrebami in s tem tudi v prihodnje prispevati k bolj vključujoči družbi.

Mag. Tine Kovačič,
vodja OMR

VALENTINOV PLES

Valentinovo, praznik vseh, ki se imajo radi, prijateljev, sodelavcev, zaljubljenecv ... in še več ... vse to smo slišali v verzih, ki so jih prebirala dekleta pred pričetkom plesa. Vse bi šlo kot po maslu, samo nekaj je pa vznemirilo naše priprave na dogodek v telovadnici – fantov naših dveh deklet ne bo!! Zaradi drugih obveznosti. A smo se potolažile tako, da smo se odločile, da bomo plesale skupaj. Ni kaj drugega ... razen če se kaj slučajno spremeni ... in po lastnih izkušnjah nas vedno lahko kaj preseneti, ko najmanj pričakuješ. :)

Naši prošnji za izvedbo koncerta so se prijazno odzvala tri mlada dekleta, študentke, ki se v prostem času ali študijsko ukvarjajo z glasbo. Obljubile so nam glasbo v živo, in sicer od popularnih do slovenskih popevk. Brez pomoči sodelavca Robija ne bi šlo, v zadnjem trenutku pa vedno potrebujemo seveda tudi Simona, saj brez računalnikov res ne gre, če hočemo, da je oder okrašen in lep za oko. Hvala obema. Uf, in tako je vse pripravljeno. Samo naši obiskovalci še morajo priti. Upamo, da pridejo, joj, so videli plakat? Ali smo povedali vsem? Menda ja pridejo ...

In potem prvo presenečenje – naši slovesno oblečeni postavni fantje so se ponudili, da priskočijo na pomoč ... in res smo jo potrebovali. Vsem obiskovalcem so poklanjali obeske, eden je prevzel mikrofone, spet drugi zahvalo nastopajočim dekletom ... (v tem trenutku je nastala kar gneča :)), skratka, bravo in hvala fantje.

Naša dekleta – Sara, Tina in Nika – so se za uvod potrudile in lepo prebrale nekaj verzov in misli ... nato pa smo lahko prisluhnili glasbi.

Pevke so nas očarale s svojo nežno izvedbo, tako da smo kar obstali in poslušali ... zapeto doživeto, čustveno in iz srca. V stilu današnjega dne. Ni manjkalo plesnih parov in še več skupin, ki so se pozibavale v ritmu glasbe. Nekateri pa so sedli na klop in uživali v poslušanju.

In drugo presenečenje – fantje so bili pravi čas na plesu ;), veselje deklet pa veliko ... juhu ... tudi solze je bilo treba brisati. Tudi solze zaradi strahu so tekle na začetku, pa so k sreči v nekaj minutah minile, ker je mogoče v skupini vse premagati.

Ob koncu je bilo slišati modrovanje, katero dekle je bilo komu najbolj všeč ... da so lepo pele, igrale ali še kdaj pridejo?? So obljubile, da z veseljem še kdaj. Jih držimo za besedo.

Simona Drnovšek,
vzgojiteljica

OGLED KOŠARKARSKE TEKME

Odzvali smo se prijaznemu vabilu Špesovega doma iz Vojnika, da se skupaj z njihovimi stanovalci in zaposlenimi udeležimo ogleda moške članske kvalifikacijske košarkarske tekme v dvorani Stožice v Ljubljani.

Tako smo se popoldne petnajst minut do petih Jasminko, Tine, Damijan, Vinko, Mitja, Marko, Matjaž in Srečko ter spremljevalki Ditka in Marija vkrcali v udoben avtobus in se popeljali dogodivščini naproti.

Pred Ljubljano smo si oblekli še enake oranžne majice, da smo bili videti karseda navijaški. Po okrepčilu smo se odpravili v dvorano in zasedli svoja mesta na tribunah. Nato se je začelo: najprej predstavitev reprezentance Ukrajine in nato še reprezentance Slovenije. Največji aplavz je požel naš košarkar Zoran Dragič. Večino časa je bila v vodstvu reprezentanca Ukrajine, slabo minuto pred koncem pa je Dragič z metom za tri točke izenačil rezultat. To je bilo veselja in doživeli smo pravo športno vzdušje v veliki dvorani. Sledil je podaljšek in dvorana na nogah ... ojoj ... napeto do konca. Kakšno veselje, Slovenija je zmagala za koš razlike.

Polni adrenalina in prijetnih doživetij smo se odpravili nazaj proti Dobrni.

Marija Krajnc,
strokovna delavka

POMLADNO SONCE

Po dolgi zimi vsi nestrpno pričakujemo pomlad in z njo več sonca ter toplejše dni. Odločili smo se, da tako težko pričakovan prvi pomladni dan proslavimo na poseben način. Naredili smo si čisto svoje velikooo sonce. Zavihali smo rokave in hlačnice ter se lotili dela. Najprej smo si skuhalih prstne barve, v katere smo pomočili podplate in dlani ter z odtisi naredili čisto svoje pomladno sonce. Obesili smo ga na hodnik in z njim polepšali dan tudi staršem in vsem ostalim obiskovalcem našega dnevnega centra. Sonce še kar visi na hodniku, vabljeni, da nas pridete obiskat in si ga ogledate tudi vi.

Tim Dnevni center Celje

KAKO JE BILO NA PUSTOVANJU

V TOREK 5. 3. JE BIL PUST. OB DEVETIH DOPOLDNE SMO SE MASKIRALI V MORNARJE. IMELI SMO KAPO NA GLAVI IN RUTO OKROG VRATU TER BELE MAJICE ČEZ PULOVERJE. OB POLENAJSTIH DOPOLDNE SMO ŠLI V HOTEL NA DOBRNO NA KAVO. POPOLDAN OB POL ŠTIRIH PA SMO IMELI PUSTNO RAJANJE. JEDLI SMO KROFE. NA PUSTNEM RAJANJU JE IGRAL HIŠNIK BRANKO.

Luka,
uporabnik

I2. MEDNARODNI LIKOVNI NATEČAJ IGRAJ SE Z MANO

V okviru Mednarodnega festivalskega leta »Igraj se z mano« je letos tradicionalno, že dvanajstič, potekal festival Bodi umetnik. Sodelovalo je mnogo naših učencev. Na Koroško so se odpravili Florjan, Jernej, Katarina in Tadej. Priznanji za likovni izdelek sta prejela Tina Kališek in Tadej Perc. Otvoritveni dogodek je letos že drugo leto potekal v Slovenj Gradcu – mestu glasniku miru. Ta naziv je mestu leta 1989 podelil takratni generalni sekretar Organizacije združenih narodov, prav zato v Slovenj Gradcu lahko vidimo tudi kip Mahatme Gandhija.

Na lanskem mednarodnem likovnem natečaju je po podatkih Centra Janeza Levca sodelovalo kar 367 vrtcev, šol in specializiranih ustanov, tako domačih kot tujih, na natečaj pa je prispelo kar 5912 del na papirju v najrazličnejših tehnikah. Posebnost tega aktivnega druženja je koncert Zlatka, ki vedno znova očara tako otroke kot tudi odrasle spremljevalce.

Dogodek vsako leto organizira Center Janeza Levca iz Ljubljane. Razstava in bogat animacijski program, običajno v februarju ali marcu, je del celoletnih aktivnosti, saj razstava po otvoritvi potuje po številnih krajih tako po Sloveniji kot tudi tujini. Tudi v Dobrni smo že nekajkrat gostili potujočo razstavo. Razstave so zasnovane na način, da jih sodelujoči otroci in mladostniki postavljajo sami.

Še nekaj besed o Slovenj Gradcu. Občudovanja vredno starodavno mesto in bogato kulturno središče na Koroškem, umeščeno v kotlini med Pohorjem in Uršljo goro. Videti je, da so na kulturnem področju vsi zelo aktivni: Mestna občina Slovenj Gradec, TIC Slovenj Gradec, Javni zavod za turizem, šport, mladinske in socialne programe (JZ SPOTUR), Koroška galerija likovnih umetnosti, Koroški pokrajinski muzej, Muzej Huga Wolfa, Podjetniški center Slovenj Gradec. V tem mestu še danes delujejo mnogi izdelovalci rokodelskih izdelkov. Najznamenitejša in hkrati daleč najstarejša med njimi je družina Perger, ki že deveto generacijo, vse od leta 1757, skrbno varuje predane skrivnosti in uspešno prenaša medicarsko, lectarsko in svečarsko dediščino.

V brošuri, ki jo je izdal JZ SPOTUR, smo našli zapis, da sega podoba Slovenj Gradca in njegove okolice daleč v prazgodovino, kar dokazujejo ostanki ilirskega in keltskega gradišča nad mestom. V antičnih časih je bila v bližjem starem trgu rimska naselbina Coaltio.

Po končanem programu smo se sprehodili po uličicah in skritih kotičkih prijetnega starega mestnega jedra, spili odlično kavo ter poklepetali z Adijem Smolarjem.

Helena Maček in Jerneja Borovnik,
mentorici

RECIKLIRANA KUHARIJA

V letošnjem šolskem letu smo se odločili, da bomo pri gospodinjsko-kuharskem krožku kuhali EKO. Ugotovili smo, da to pomeni uporabljati doma pridelana živila, ki niso škropljena, da uporabljamo za pripravo svoje roke, da uporabljamo hladen način kuhanja in peke ter živila, ki rastejo/zrastejo »danes« na našem vrtu – sezonsko sadje in zelenjavo. Ko smo listali po knjigi ge. Emilije Pavlič Mamica, nauči me kuhati in izbirali recepte, smo z navdušenjem prinašali sestavine od doma. Sara je prinesla domač pršut in kakije, nekdo domača neškropljena jabolka, Bojana je sama skuhala marmelado, kupili smo moko v Sorževem mlinu ...

Porodila se je ideja, da bi sodelovali na natečaju EKOŠOLE Reciklirana kuharija, ki je del projekta Hrana ni za tjavendan. Pisali smo ge. Emiliji in jo prosili, če bi sodelovala z nami in nam pomagala s svojim znanjem in izkušnjami dobre »zdrave« kuharice. Bila je za, zelo vesela našega povabila.

Resno smo se začeli pripravljati na njeno sodelovanje, napovedano delavnico 8. 3. 2019.

Izbrali smo recept iz njene knjige in prosili za soglasje, da uporabimo njen recept, avtorsko delo, za sodelovanje na natečaju. Gospa se je strinjala. Pogovarjali smo se o tem, kaj pomeni reciklirati oz. ponovno uporabiti, gospa Emilija nas je o tem še po svoje podučila.

Recept smo seveda po svoje oblikovali. Sara ga je prepisala na računalnik, ostali učenci so poiskali sličice sestavin in pripomočkov, ki smo jih lepili. Nekateri so se urili tudi v številčni in količinski predstavi, ko je bilo potrebno napisati, narisati ali označiti količino (npr. narisati 2 jajci, označiti ½ dl mleka ipd.). Vse smo dokumentirali s fotografiranjem in snemanjem, seveda spet s soglasji uporabnikov ali njihovih staršev oziroma zakonitih zastopnikov.

Na dan žena je prišla gospa Emilija Pavlič. Mi smo bili pripravljeni. Sestavine po receptu za njene buhteljčke in pripomočki za izdelavo tudi. Vsi kuharji in kuharice pa morajo spoštovati določene higienske standarde. O tem se tudi vedno znova pogovarjamo. Umili in razkužili smo si roke, zavezali predpasnike in na glave dali rutice. Po uvodni predstavitvi in seznaitvi s potekom dela, je gospa Emilija s posluhom usmerjala učence pri delu. Prav vsi so gnetli – Sara, Maja, Neja, Tina, Zlatko, Nika – kroglice, stiskali z »injekcijo« marmelado v buhteljčke. Tina, Nika in Zlatko so se preizkusili tudi v drugi tehniki oblikovanja buhteljnov, z izrezovanjem in nanašanjem marmelade ter oblikovanjem mošnjičkov. Na koncu so jih v pekaču še vsi lahko premazali z jajci.

Nato smo pekač postavili v mrzlo pečico in pekli 25 minut pri 170 stopinjah Celzija. To lahko naredi kdorkoli, brez nevarnosti, da se opeče!

Ko so bili buhtlji pečeni, smo jih najprej sami poskusili, nato pa naložili na pladnje in okrasili s pripravljenimi spomladanskimi cvetlicami, ki smo jih izdelali sami na zobotrebcih. Te so lahko poskusili zaposleni in naše mame, če so se udeležile predavanja ge. Emilije o zdravi prehrani, ki ga je izvedla popoldan.

Bojana Lipičnik,
vodja projekta

KOLESARSKI MARATON V PORTOROŽU

V nedeljo, 24. marca, smo se ob sedmih zjutraj odpravili kolesarit v Portorož. Štart je bil v marini Portorož. Kolesarili smo iz Portoroža skozi Sečoveljske soline, nato čez mejo mimo Savudrije do Umaga in skozi Buje nazaj v Marino Portorož na cilj. Bili smo drugi in dobili srebrno medaljo.

Luka,
uporabnik

DOMAČE ŽIVALI

Naš hodnik se je nekega aprilskega dne spremenil v pravo kmetijo. Na obisk so prišle domače živali, ki smo jih naredili skupaj z učenci. Glasno nas je z mukanjem pozdravila krava. S seboj je prinesla sveže mleko, skuto in jogurte, ki smo jih lahko okušali in vonjali. Da smo dobili res sveže mleko, smo se morali potruditi in kravo pomolsti.

Oglašala se je tudi ovca, ki smo jo lahko božali in čutili njen mehak kožuh. Okušali smo ovčji sir in mleko.

Na naslednji postaji nas je pričakala koza s svojimi dobrotami, kozjim mlekom, sirom in jogurtom.

Ko smo se najedli vseh domačih dobrot, smo se podali v kurnik iskat domača kokošja jajca, spoznavali smo oglašanje piščančkov in kikirikanje petelina.

Po lovljenju jajc nas je čakalo še delo. Krtačenje konjev.

Zabava se je končala še z ježo in poslušanjem pesmi o vseh domačih živalih.

Tim Dnevni center Celje

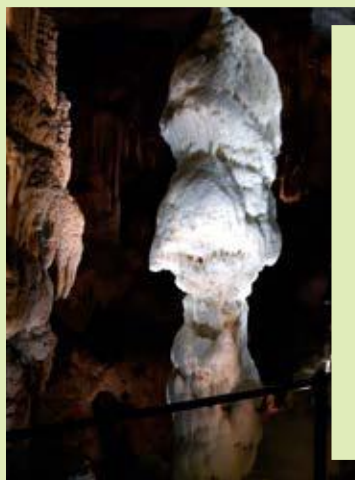
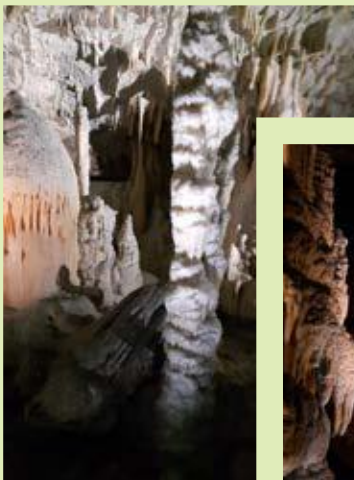
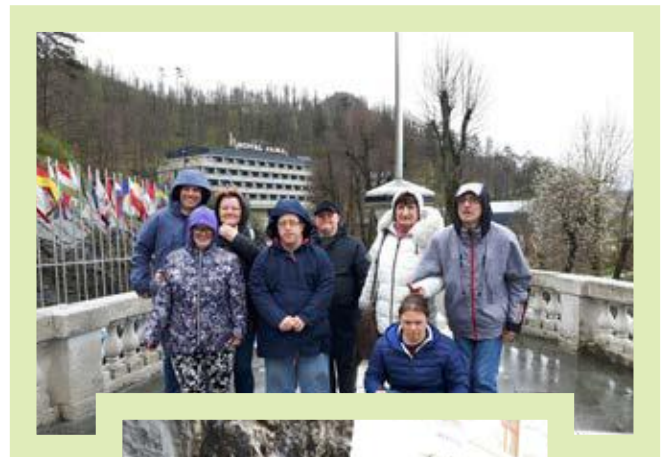
POSTOJNSKA JAMA

ČLANI FOLKLORNE SKUPINE Z MENTORICO MILICO KRIVEC SMO SE ODPRAVILI NA ENODNEVNI IZLET IN SI OGLEDALI NEPOPIISNE LEPOTE POSTOJNSKE JAME.

V nekoliko oblačnem jutru smo se vsi dobre volje odpeljali proti Notranjski do Postojne. Ob prihodu smo si privoščili težko pričakovano malico, si kupili vstopnice in v kar veliki gneči dočakali vstop v jamo. Imeli smo tudi svojo vodičko, za katero je imel Aljaž veliko vprašanj. Ogled jame se je pričel s približno dvokilometrsko vožnjo s podzemnim vlakom. Na začetku nas je bilo kar malo strah, proti koncu pa smo vsi prav uživali. Po končani vožnji z vlakom smo se peš odpravili na ogled vseh pešpohodnih dvoran in mogočnih kapnikov. Uspelo nam je videti tudi človeško ribico, ki je največja znamenitost jame. Občudovali smo jih lahko v sodobno urejenem akvariju. Po uri hoje smo zopet sedli na vlak, se odpeljali proti izhodu in tako z lepimi vtisi zapustili našo največjo jamo.

Čakala nas je še vožnja proti Dobrni, vmes še kosilo, saj so se naši želodci že pošteno oglašali.

Darja Grm,
varuhinja

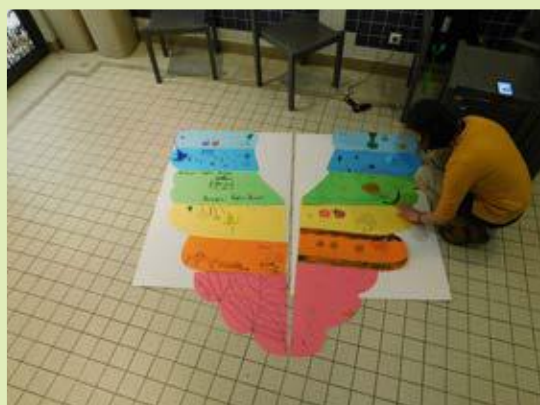

ZDRUŽENA ATLETIKA PULA

Letos smo že tretjič zapored obiskali Pulo in sodelovali na tekmovanju Specialne olimpijade Hrvaške na atletskem mitingu. Vremenska napoved ni obetala kaj veliko, vendar je upanje ostalo. Bolj kot smo se približevali cilju, bolj je deževalo. Kot goste mednarodnega turnirja so nas lepo pogostili. Prvi dan je bil trening, nato pa je bilo malo prostega časa za ogled obale, ki ima tudi v deževnem vremenu svoj čar. Naslednji dan nam je narava namenila malo sreče in krajše obdobje brez dežja nam je dovolilo izpeljati tekmo do konca. Bine in Luka sta osvojila zlato medaljo v teku na 400 in 200 metrov, Tine pa je osvojil peto mesto na 100 metrov. Zadovoljni smo zapustili prizorišče v upanju na lepše vreme prihodnje leto.

Andrej Pompe,
športni pedagog

INKLUZIJA V CELOVCU

Na Dobrni nas je pričakalo oblačno in deževno jutro, značilno za april. Denis ter sedem uporabnikov pa je kljub temu veselo pakiralo v kombi. Skupaj smo se polni pričakovanj odpravili proti Celovcu na projekt Inkluzija. Naš cilj je bil Trgovska akademija, kjer nas je sprejel profesor Božo. V okviru projekta Inkluzija se je na mnogih srednjih šolah odvijalo več različnih delavnic. Mentor Silvo je pripravil vse potrebno za likovno ustvarjanje, a se delavnice žal ni mogel udeležiti. Na šoli smo se najprej spoznali s skupino dijakov. Spoznali smo tudi dve Slovenki, ki s šolata tam. Vsak od udeležencev je kaj lepega povedal o sebi. Bine in Vinko sta bila s svežimi vtisi iz Specialne olimpijade v Abu Dabiju še prav posebej zanimiva in vsi so ju z zanimanjem poslušali in še kaj vprašali. Predstavili so se še Gabi, Nada, Damjan, Hinko, Luka. Lotili smo se likovne delavnice. Naša naloga je bila izdelati pisan par kril. Uporabili smo pet barv. Manjkali sta samo še indigo modra in vijolična, pa bi imeli celo mavrico barv! Dijaki so risali, pisali svoja imena in misli. Luka je seveda narisal dve skodelici kave. Če ga ne bi poznala, bi rekla, da sledi zgledom največjega slovenskega

pisatelja Ivana Cankarja in slikarke Ivane Kobilica, ki sta za motiv prav tako uporabila skodelico kave oz. kofetarico. Ampak vem, da je kava njegova daleč najljubša pijača. Z Denisom pa sva rezala barvne pole papirja in sestavila celotno kompozicijo – krila. Razmišljali smo o simboliki kril. Mimogrede smo se naučili zgibati papirnate žerjave, ki prav tako kot krila simbolizirajo veliko dobrega. Dijaki in naši so sproščeno risali in kramljali med seboj. Dijaki trgovske šole v programu nimajo likovne umetnosti, zato jih tovrstne delavnice zanimajo in jim popestrijo njihov šolski urnik. Ob koncu delavnice se je vsak udeleženec lahko fotografiral z našim izdelkom. Pisan par kril z risbicami in žerjavi smo za spomin pustili profesorju Božu, ki je rekel, da bo sliko obesil v svojem razredu.

V spominu nam ostajajo prijetno druženje, nove izkušnje in nova spoznanja. Z veseljem obujemo spomine in pogledamo fotografije in filmčke, ki sta jih posnela Hinko in Denis.

Helena Maček,
likovna pedagoginja

KONJENIŠKI TABOR

V CUDV Dobrna smo pod okriljem tima za aktivnosti in terapijo s pomočjo konja organizirali dvodnevni terapevtski konjeniški tabor, in sicer od sobote, 13. aprila, do nedelje, 14. aprila 2019, v CUDV Dobrna. Udeležba na taboru je našim uporabnikom omogočila intenzivno socialno in nenazadnje motorično učenje ter ponudila možnost za pridobivanje novih in drugačnih, a za življenje pomembnih izkušenj, spretnosti, veščin ter znanj. Deležni so bili vsakodnevnega dela s konji, razlage komuniciranja konj, njihove telesne govorice, hipoterapije, aktivnosti s pomočjo konja, terenskega jahanja v okolici Dobrne in še marsičesa. Bilo je nepozabno!

mag. Tine Kovačič,
vodja OMR

OBISK ŽIVALSKEGA VRTA

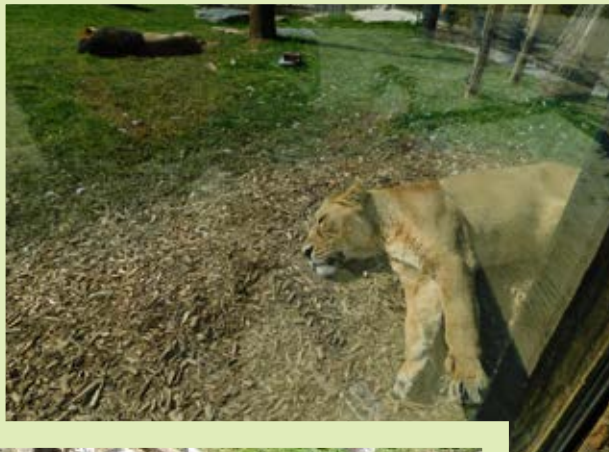
ŽE V LANSKEM ŠOLSKEM LETU SMO ZA KONČNI IZLET NAČRTOVALI OBISK ŽIVALSKEGA VRTA, A SMO ZARADI DEŽJA DAN PREŽIVELI V MINICITYJU. LETOS PA NAM JE BILO VREME NAKLONJENO, TAKO DA SMO SONČNO APRILSKO DOPOLDNE PREŽIVELI V ŽIVALSKEM VRТУ V LJUBLJANI.

Skoraj vsak izmed nas je že bil v živalskem vrtu, a nas obisk vedno znova navduši. Skoraj vsako leto imajo nekaj novega – nove živali, nova igrala ali pa vsaj sladoled z novim okusom.

Uporabniki so bili najbolj navdušeni nad slonom in opicami. Seveda sta nas pritegnila tudi leva, ki tu kraljujeta šele od letošnjega marca. Pozdravile so nas tudi zebre in žirafe. Volkovi so se oglašali od daleč, medved pa se je šele prebujal iz zimskega spanja. Vsem pa se je narisal nasmeh na obraz, ko so lahko pobožali ovce in pujske.

Po odličnem kosilu smo se odpravili proti Dobrni. Uporabniki so zaspali šele na poti nazaj, kar je še en dokaz, da je vsaka sprememba okolja več kot dobrodošla.

mag. Maja Godec,
razredničarka

SVETOVNI DAN KNJIGE – TEDEN KNJIGE IN AVTORSKIH PRAVIC

Sveti Jurij je bil krščanski vojak – vitez iz Kapadokije. Je zavetnik raznih viteških redov, tabornikov, kmetov, rudarjev, sedlarjev, sodarjev, kovačev, popotnikov, bolničarjev, ujetnikov, jezdecev in artistov. Goduje 23. aprila. Jurijevo je v Kataloniji dan vrtnice, »el dia de la rosa«, in dan knjige, »el dia del libre«. Tradicija veleva, da si na jurijevo Katalonci podarjajo knjige in vrtnice. Omenjeni praznik je odlična priložnost za spodbujanje k prodaji knjig: kdor na Jurjevo kupi knjigo, v dar dobi še vrtnico.

Omenjeni praznik je zelo tesno povezan s književnostjo. 23. aprila 1616 sta umrla svetovno znana književnika William Shakespeare in Miguel de Cervantes. Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (UNESCO) je leta 1996 razglasila 23. april za svetovni dan knjige.

Slovenija je ena redkih držav, ki je praznovanje v počastitev knjige in avtorskih pravic »raztegnila« na pet dni. V Sloveniji tako ne praznujemo samo svetovnega dneva knjige, ampak teden knjige in avtorskih pravic. Glavni namen t. i. praznovanja je promocija branja, založništva in zaščite intelektualne lastnine.

Teden knjige in avtorskih pravic praznujemo tudi v CUDV Dobrna. Naše učence so v tednu od 22. do 25. aprila obiskali njihovi najljubši pravljичni junaki. Mednje sodijo: maček Muri, Rdeča kapica, Franček, Mali princ, grozni Gašper, Oliver Lunca, Deklica z vžigalicami, Mavgli in njegov piton Kaa-a ...

Praznovanje tedna knjige pa smo pri nas v CUDV Dobrna združili še z dnevom Zemlje, ki ga obeležujemo 22. aprila. Skupina učencev je prišla v našo knjižnico, ker smo med policami »brskali« za knjigami z eko vsebinami. Učenci so si izbrali poučno slikanico z naslovom Hej! Kaj tako smrdi? Med branjem so spoznali marljivo hijeno, ki dan za dnem neumorno čisti smeti in navlako za drugimi prebivalci afriške celine. V nekem trenutku ji je vsega dovolj in odide na počitnice. Hijene nihče ne pogreša, vse dokler se ne pričnejo povsod kopičiti smeti in kakci. Takrat živali spoznajo, da je potrebno za seboj pospravljati in čistiti ter da je s pomočjo

prijateljev to mnogo lažje. Kot drugo knjigo so si izbrali Zasavske pravljice. Le-te so nastale kot plod bujne domišljije učencev petih zasavskih šol. V pravljicah je opisana rudarsko-industrijska dediščina Zasavja. Naši učenci so s pomočjo omenjenih knjig spoznali, kako pomembno je skrbeti za naš planet.

Urška Perko,
knjižničarka

KNJIGE MOJE PRIJATELJICE

Zelo rada berem. Prebrala sem že veliko knjig. Tudi knjige v lahkem branju. Med zadnjimi sem prebrala knjigo z naslovom Tu je doma ljubezen. Ta knjiga govori o ljubezni med Francem in Aylo. Ayla je bila Francu zelo všeč.

Nekega dne je močno deževalo. Voda v potoku je narasla. Franc je slišal klice na pomoč. Franc je iz potoka rešil dekle. Odpeljal jo je na svoj dom. Francjeva mama ji je dala čista oblačila. Dekletu je bilo ime Ayla. Bila je temne polti in skodranih las. Francu je bila takoj všeč. Ayla je bila begunka in je živela v begunskem centru. Prišla je iz Afrike. Ni znala govoriti slovensko. Le nekaj besed. Francjevi mami je bila všeč in jo je lepo sprejela. Francjev oče pa je ni maral. Želel je, da se Ayla vrne v begunski center. Po Aylo je prišla policija. Franc je bil zelo žalosten. Veliko je razmišljal o Ayli. Kje je in kaj dela.

Na obisk k Francu je prišla Mina, ki je bila vanj zaljubljena. Franc ji ljubezni ni vračal, ker je imel Aylo rajši. Bil je osamljen, ker ni bilo Ayle.

Sprehajal se je po travniku. Ob njem sta bila konj Pik in pes Fido. Konj je stekel proti gozdu. Kmalu se je vrnil. Na njegovem hrbtu je sedela Ayla. Franc je bil presenečen in tudi srečen. Aylo je odpeljal na svoj dom. Franc in Ayla sta se poročila. Ayla bo kmalu dobila otroka.

Sara,
uporabnica

Mojca Trontelj,
mentorica

VELIKA NOČ

Po koledarju je 21. 4. 2019 velika noč. En dan pred veliko nočjo pa košaro z velikonočnimi jedmi odnesemo v cerkev, kjer jih nato gospod župnik požegna. Na veliko noč imamo za zajtrk velikonočne jedi, to so: šunka, hren, beli kruh, pirhi, kruh z rozinami. Letos sem za veliko noč ostal v zavodu, bilo je zelo lepo. Na velikonočni ponedeljek pa sem dan preživel zelo dobro, saj sem zvečer poklical domov. Letošnja velika noč mi bo ostala v spominu.

Zlatko,
uporabnik

NARAVOSLOVNI DAN: OBISK ARBORETUMA VOLČJI POTOK – OGLED RAZSTAVE TULIPANOV

Stopinjice 31

Obetal se je velikopotezen dan, poln presežkov. Našim načrtom je bilo naklonjeno tudi vreme, ki nam je postreglo s kičasto pomladnim sončnim dnevom. Učenci Ema, Tim, Kristjan in Maj so se navsezgodaj podali proti osrednji Sloveniji v Arboretum Volčji Potok. Tam nas je že v polnem razcvetu čakalo več kot 350 sort tulipanov. Lačni lepot barvitih polj smo se sprehajali mimo mavričnih gred ter vseh izvirnih skulptur in spremljajočega programa. Navduševali smo se nad lepotami, ki smo jih zagnano lovili v objektiv.

Posebnost ogleda tulipanov je bila tudi ta, da smo se razdelili v dve skupini – na »hitro hodeče« ter na »počasi hodeče«. Razlog tiči v tem, da se je učenec Maj prvič v življenju podal na »izlet« brez svojega invalidskega vozička, zgolj na svojih nogah. Počasi

in vztrajno je ves park prehodil brez težav ter ob tem opazoval barviti svet. Premaknil je mejo svoje zmogljivosti, postavil svoj osebni rekord ter sebi in nam potrdil, da zmore, da se z vztrajnostjo daleč pride. Vsa spremljajoča ekipa je bila zelo ponosna nanj ter mu je ob povratku v center podelila priznanje.

Naravoslovni dan smo zadovoljno zaključili ob še zadnjem poziranju objektivu, ki je v našem ozadju ujel ves diapazon od barvitih tulipanov do zasneženih Kamniško-Savinjskih Alp.

Neža Benedik,
razredničarka

RDEČI NOSKI

Po nekaj letih so nas znova obiskali Rdeči noski. Tokrat so pripravili izvrstno predstavo za naše najmlajše uporabnike. V predstavo so vključili prav vsakega izmed njih. S petjem, plesom, igranjem inštrumentov in taktilnimi materiali so v nas prebudili prav vsa čutila. Uporabniki so zelo uživali, nekateri so zraven ploskali, drugi pomagali pri igranju, tretji pa so se smejali ob zabavnih zvokih ...

Želimo si, da še naprej širijo svoje poslanstvo in tudi nas kmalu spet obiščejo.

mag. Maja Godec,
razredničarka

OBISKAL NAS JE E-TRANSFORMER

Tudi letos nas je obiskal E-transformer, multimedijско vozilo podjetja Zeos, ki je namenjeno predstavitvi ekološkega ravnanja z elektronskimi odpadki. Tokrat so se nam pri ogledih in predstavitvah pridružili tudi učenci OŠ Dobrna. Učenci predmetne stopnje so skupaj z našimi uporabniki prisluhnili predstavitvam na temo ločenega zbiranja elektronskih odpadkov. Elektronski odpadki predstavljajo obremenitev za okolje, mnogi vsebujejo redke kovine, preudarno ravnanje z njimi prinaša tudi gospodarske koristi. Povezovanje skrbi za okolje in gospodarstvo omogoča uravnotežen razvoj neke regije.

E-transformer omogoča neposredno izkušnjo, obiskovalcu omogoči vpogled v kompleksen sistem elektronskih odpadkov. Tehnološki razvoj nam je prinesel vrsto elektronskih izdelkov, ki zahtevajo ustrezno obravnavo in sorazmerno tehnološko znanje tudi v zaključnem življenjskem ciklu. Smiselno je, da se že v fazi razvoja izdelka postavijo temelji za zaključno fazo življenjskega cikla izdelka - njegovo reciklažo. Pomembno je zavedanje, da elektronski odpadki niso enovita skupina, temveč so sestavljeni iz posameznih komponent, katere moramo obravnavati ločeno. Logistika odvozov in tehnološki postopek ločevanja in reciklaže pa sta področji, ki zahtevata najsodobnejše tehnološke pristope in postopke za zagotovitev pozitivne ekonomske in ekološke bilance.

Simon Krajnc,
eko koordinator

OBISK E-TRANSFORMERJA

V torek 07.05.2019 nas je obiskal E-transformer. Po skupinah smo si ogledali notranjost posebnega vozila. V notranjosti E-transformerja smo si najprej pogledali kratek video posnetek, nato pa smo si ogledali še kaj vse vsebujejo televizorji, odpadne baterije, sijalke... V E-transformerju smo si lahko ogledali, kako pravilno ločevati odpadne aparate, baterije in sijalke. Ogled E-transformerja mi je bil zelo všeč in zanimiv in upam, da si ga bomo lahko še kdaj ogledali ter spoznali veliko novega o ločevanju sijalk, aparatov in ostalih elektronskih naprav.

Zlatko,
uporabnik

PREKO MURE

Če bi Kreslinovo pesem preko Mure, preko Drave obrnili in zapeli po naše, bi bilo: prek Hudinje in Dravinje, preko Drave ter še Mure ... in prispeli smo do Dobrovnika in njihovega rajskega Tropskega vrta. Ko smo naokoli govorili, kam gremo na zaključni izlet, nas je nekdo slabo razumel in mislil, da gremo v Dubrovnik (Dobrovnik) na murje (Prekmurje) (murje – morje po velenjsko).

Dobrovniški Tropski vrt ponuja vse, o čemer govorimo, razlagamo, gledamo na fotografijah ali najdemo zgolj na trgovskih policah: banane, poper, papajo, vaniljo, ananas, kavo, kakavovec, mnoštvo nam nepoznanih zelenih, cvetočih, močno dišečih rastlin, s sadeži ali cvetovi, veliko gromozanskih praproti, rastlin, ki pojedjo vse živo in – kar je za Dobrovnik bistveno – orhideje. Teh je v Tropskem vrtu v izobilju in na trenutke se po sprehodu skozi vrt odpre pogled tudi na skoraj že pravo tovarno teh prelestnih rastlin. V prodajalni se mnoštvo orhidej v najrazličnejših barvah ponuja in te vabi, da jih odneseš s seboj. Ampak pozor, ta rastlina je za poznavalce in ljubitelje, za nas ostale je bolje, da si jih dodobra ogledamo in vtisnemo v spomin, takšne, čudovite, ker bi nam na okenskih policah najverjetneje kar kmalu ovenele. Ampak pozor! Poleg neverjetnega števila orhidej se srečamo tukaj tudi z mnoštvom obiskovalcev. Moraš biti kar spreten, da voziš slalom med njimi. Cilj! Vse smo si ogledali, izognili smo se preprekam, nakupili rožice. Pohiteli smo proti avtu in z vso naglico odbrzeli nenačrtovanemu cilju naproti: paradižniku Lušt. Tam se je odvila popolnoma drugačna zgodba. Vse je bilo umirjeno, ljudje so nakupovali paradižnik ter ostale lokalne dobrote, tiho so pili kavo, paradižniki pa so se nemo in z vso slastjo in strastjo ponujali. Seveda smo jih kupili. Take male, velike, rdeče, rumene, oranžne, rjave, okrogle, podolgovate, hruškaste in srčaste. Mislim, da sem naštel vse. No, eni so bili mali, rjavi in okrogli, drugi veliki, rjavi in okrogli, tretji, no, kaj bi komplicirali, rečemo lahko, da tam pa res najdeš vse sorte paradižnikov. Ker smo bili tako luštni, nam je gospod trgovec dal za

povrh še nekaj paradižnikov, kot bi rekli na tržnici, »dobre vage«. Že naslednji dan je bila za večerjo slastna pisanoparadižniška solata.

Pitje kave in vse, kar se je še ta dan zgodilo, nas je malce utrudilo, pa tudi lačni smo postali. Vrhunec izleta! Kosilo! V restavraciji smo se vedli, kot se za tovrsten lokal spodobi, in očarali starejši par

iz Avstrije. Sama sta počitnikovala v bližnjih toplicah, povedala sta, da se imata lepo in da imata oooogromno vnukov. Pa sta nam častila pijačo. Seveda smo se vljudno zahvalili, še malo pokramljali v polomljeni nemščini, ki sta jo kljub temu pohvalila.

Imeli smo se res lušno. Kamorkoli gremo, naletimo na prijazne, prijetne, srčne ljudi. Le kam se skrijejo oni drugi?

Jerneja Borovnik,
razredničarka

PROMETNI ČLOVEK NE JEZI SE

V soboto 11.05.2019 se je okoli 9.00 ure zjutraj začel prometni človek ne jezi se. Prvo igro sva odigrala jaz in Katja. Medtem, ko so ostali igrali sem jaz bral navodila, ki jih je Katja napisala za igro. Ob igri smo se vsi zelo zabavali. Med igro je bilo tudi nekaj zelo zanimivih polj. Ko si prišel na to polje, si si privoščil piškot ali pa si si oddahnil ob kozarcu soka. Prometni človek ne jezi se mi je bil zelo všeč in upam da se ta stvar še kdaj ponovi in da se bomo ponovno zabavali.

Zlatko,
uporabnik

PROMETNI ČLOVEK, NE JEZI SE!

Kakor se v šoli tu in tam spodobi, smo tudi v CUDV pomladnega meseca maja imeli "delovno soboto". Čeprav bi nam muhasto vreme skoraj prekrizalo načrte, je na ta dan posijalo sonce in nam omogočilo izvedbo malo drugačnega Dne prometne varnosti. Bili smo zelo veseli, saj smo se na ta dan že ves mesec pridno pripravljali!

Uporabniki so pod budnim vodstvom svojih razrednikov in vzgojiteljev "gradili" mesto, skozi katero smo nato vrisali svojo cesto in se strogo držali prometnih pravil, medtem ko smo po njej dostopali do šole.

Združili smo družabno s koristnim, metali kocko in se ob "čakanju na zeleno luč" veselo sladkali z dobrotami!

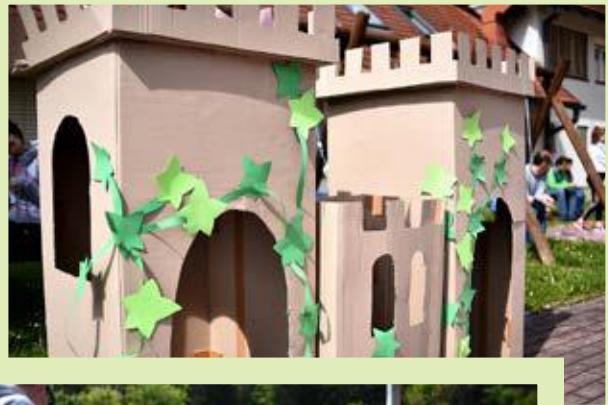
Nekaj prometno-družabnih pravil tako delimo tudi z vami, ki budno skrbite za naše varno vsakodnevno prometno udejstvovanje v občini Dobrna! Ob tem se vam iskreno zahvaljujemo ter želimo vsem varno pot!

"Če želiš prečkati zebro, vrzi najmanj štiri!"

"Če se ustaviš na modrem polju, si privošči grajske slaščice. Dva meta kocke preskoči!"

"Pazi, prihaja avtobus! Zaradi varnosti stopi dva polja nazaj!"

Katja Prevoršek,
organizatorka dogodka

NA SKUPNIH URAH JE FUL FAJN

Vas mogoče zanima, zakaj? Vse boste izvedeli pravočasno. Skratka, mi ne vemo, kaj je dolgčas, ker se imamo ob ponedeljkih čudovito. Nasmejimo se tako, da se nam smejalne gubice ne skrijejo vse do naslednjega ponedeljka.

Skupne ure smo imenovali ponedeljkovo uro pouka, ko je na oddelek prišla še učiteljica/logopedinja Mojca.

Bojana in Mojca sta se na to uro pripravili skupaj. V slogi je moč, rečeta in si izmišljata razne uganke, da jih vsi skupaj rešujemo. Vsak teden sta prinesli raznovrsten material, da so bile skupne ure zanimive za vsa naša čutila. Učeno se temu reče multisenzorni pristop. V njunih torbah in škatlah so se skrivale pesmice ali knjige ter različni predmeti, ki smo jih

otipali ali okušali. Prinesli sta tudi slike ali fotografije ter komunikatorje Big mack. Pa to še ni vse. Bolje, da ne naštevamo vsega, ker boste članek brali do naslednjega dne. Seveda sta želeli, da smo aktivni in odzivni ter da medsebojno sodelujemo. To ni bila težava, saj klepetamo radi – tako ali drugače. Eni vse povemo z besedami, drugi pa več z mimiko obraza, nasmehom in kretnjami. Obe pravita, da smo edinstveni sogovorniki in sta res zadovoljni, kadar nam ura dobro uspe in doživimo kaj zanimivega. Pa tudi mi smo zadovoljni. Saj veste, da učiteljicam ni dobro oporekati. Kdo ve, kaj si bodo še izmislile.

Pa pogledjmo, kako je vse skupaj potekalo. Po malici smo se na vozičkih posedli v krog, Maja in Neja pa sta sedeli na podestu. Nihče ni smel manjkati, le Majo je vedno, ko bi morali začeti, pritisnilo tja, kamor »gre še cesar peš«, pa čeprav je bila tam malo prej. Za dober začetek se je potrebno najprej pozdraviti in pogledati svojega vrstnika z najlepšim pogledom, ki ga zmoreš. Nekateri zmoremo pozdraviti sami, drugi s pomočjo komunikatorja. Samo pritisk na gumb je bil dovolj, pa lep nasmešek Erike ali Ize, ki sta povedali: »Dober dan.« Čarobna beseda za naša moška Gašperja in Aljošo. Onadva pa kar v smeh, ki se ni hotel končati. Moška se ne le smejita, še vriskata za povrh. Učiteljici pa zraven s svojimi komentarji in vprašanji, kako smo preživeli vikend. Radovedni pa sta. Stara šola, kaj hočeš. No, pa saj tudi sami povesta kakšno dogodivščino, ki se jima je pripetila. Bojano je največkrat jezil sneg, Mojco pa hišni ljubljenci.

Po uvodnem delu smo začeli z resnim delom. Kaj ste pa pričakovali? Učiteljici sta napovedali temo, o kateri se bomo pogovarjali, kaj se bomo učili ali kaj bomo utrjevali. Bojana je že prej preverila temo tedna in na našo malo tablo pripela značilne slike za »rdečo nit«.

Obdelali smo letne čase. Jesen sta nam učiteljici prinesli kar v bivalno enoto. Preko čarobne vrečke smo preverjali znanja o gozdnih plodovih, o sadju in zelenjavi. Utrjevali smo nasprotja. Naučili smo se, da je led hladen, saj smo ga otipali. Nasprotje pa je, je rekla Maja, vroč poljubček.

Učili smo se o poklicih. Vemo, da je Bojana učiteljica, Andrej pa je »Pompe« (učitelj).

A veste, kaj smo, kadar hodimo po pločniku? Pešci? Ne, pravi glas iz skupine, utrujeni smo. Še veliko takih »samoumevnih« odgovorov je privrelo na dan. Prebrali smo kakšno zgodbo ali basen, da smo preverili, kaj smo se iz tega naučili. Učili smo se pesmi, ki so jih naše punce same prebrale. Refrene pesmi smo običajno izvedli tudi s pomočjo pritiskov na Big mack. Pojemo pa tako, da nam še slavčki niso kos. Našim moškim so bile najbolj všeč teme o pomladi in ljubezni. Smo ugotovili, da tudi nam v trebuhu letajo metuljčki. Čisto malo smo vsi zaljubljeni in zasanjani.

Za konec smo imeli praktično delo. Posadili smo rože. Tisti, ki čebulice ali korita niso videli, so jih otipali in si vsaj roke umazali z zemljo. Posadili smo fižol in opazovali, kako raste, ter ga primerjali s tistim, ki je vzkli na vlažni vati. Naučili smo se, da je potrebno rastline zalivati. Najboljša je bila priprava limonade. Samo kaj, ko je Bojana tako skopa s sladkorjem. Ona nam kar naprej pridiga o zdravem načinu življenja. Dobro, da nas Mojca razume in podpira.

Ob temi prometa smo si pripravili sendviče za izlet. Naučili smo se pripraviti topli sendvič, ko smo na kruhek razmazali pašteto. Sicer pa bomo na izlet vzeli prave sendviče s salamo! Bodi dovolj!

Bliža se konec šolskega leta in morda nas Mojca in Bojana ob temi poletja peljeta tudi na počitnice na morje. »Šolska plaža« je vsem dosegljiva!

V imenu učencev UŽD A zapisali:

Mojca Trontelj,
logopedinja

Bojana Lipičnik,
razredničarka

LETNE SVETOVNE IGRE SPECIALNE OLIMPIADE ABU DHABI/DUBAI 2019

Po uspešni zimski sezoni 2017, v kateri sta Vinko Rešetar in Albin Kolar – Bine osvojila odlične rezultate na svetovnih igrah v Schladmingu v krpljanju, je bila želja nastopiti tudi na Poletnih svetovnih igrah v Abu Dhabiju. Z rednimi treningi in veliko volje je fantoma tudi to uspelo. Na državnih igrah v Ljubljani 2018 sta si zagotovila vstopnico za svetovne igre, in tako je Vinko nastopil v atletiki na teku 800 in 1500 metrov ter v štafeti 4 x 100 metrov, Bine pa je bil član osemčlanske ekipe v košarki. Dve leti je bilo vse posvečeno treningom in pripravam na tekmovanje najvišjega ranga na specialni olimpijadi. Formo je bilo potrebno tempirati, da bo najvišja ravno pred odhodom na igre, kar pa ni bilo enostavno, saj je bilo potrebno trenirati zunaj tudi pri minus šestih stopinjah Celzija. Tekmovanje je bilo marca, pri nas pa je takrat zima. Pred odhodom na igre smo imeli tudi dvojne skupne priprave v Mariboru, kjer se je vsa reprezentanca spoznala in skupaj trenirala. In tako je končno prišel dan, ki smo ga že vsi nestrpno čakali, dan odhoda. Slovenska delegacija je štela 38 članov, od tega 27 športnikov, 9 trenerjev in 2

vodji delegacije. V ekipi CUDV Dobrna pa smo bili Vinko, Bine in jaz kot trener atletike. Sledil je polet z Brnika preko Istanbula in nato končno v Abu Dhabi, vendar to še ni bilo konec. Nato smo odšli direktno še v Dubaj z avtobusom, kjer je bila vsa reprezentanca skupaj prve tri dni na »Host town« programu. Domačini so nas gostili in nam kazali svoje znamenitosti z namenom, da se pred tekmovanjem čim bolj prilagodimo na okolje. To pa ni bilo lahko, saj je to čisto drug svet, temperatura je visoka, ljudje drugačni ... V teh

dneh smo si ogledali mesto, najvišjo stavbo na svetu, Burdž Khalifo, največji nakupovalni center na svetu, smučišče Ski Dubai, najdražji hotel na svetu, akvarij, morje, v katerem se ne smeš kopati, in tudi staro tržnico, kjer smo začutili vsaj malo pristnosti v tem modernem mestu presežkov. Peljali so nas tudi na farmo kamel, kjer smo lahko poskusili jahanje kamel, če smo tako želeli. Po treh dneh smo atleti in plavalci ostali v Dubaju, ostali del delegacije pa je odšel v Abu Dhabi, kjer so bili do konca iger. Ta čas pred tekmovanji smo izkoristili za treninge in spoznavanje tekmovališča. Preden pa je šlo čisto zares, smo imeli še svečano otvoritev iger, ki je bila res spektakularna, na nivoju pravih olimpijskih iger. Biti tam in občutiti vzdušje in maso toliko različnih ljudi na enem mestu je bil privilegij in občutek veličastnosti je bil nepopisen. Sama tekmovanja so bila prav tako na visokem nivoju, kar je govorilo o tem, da gre res za dogodek velikega kova. Nastopilo je 7000 športnikov iz skoraj 200 držav. Vinko je tekmoval v teku na 1500 metrov, kjer je prikazal

izvrsten tek in kot edini belec v finalu dosegel drugo mesto z osebnim rekordom (prejšnjega je izboljšal za 5 sekund). V teku na 800 metrov pa je v težki skupini moral dati od sebe še več in je z osebnim rekordom (ki ga je od prejšnjega izboljšal za kar 11 sekund) osvojil tretje mesto. S tem je osvojil srebrno in bronasto medaljo, ki pa imata zaradi truda, ki ga je vložil, in osebnih rekordov velik pridih zlata. V štafeti 4 x 100 metrov je naša ekipa Slovenije osvojila 4. mesto. Pri tem je prav tako dosegla svoj osebni rekord tako, da so res dali vse od sebe in je rezultat odličen. Za Vinka sta prišla osebno navijati tudi njegova sestra in njen partner, kar je dalo Vinku še dodaten zagon in veselje. Bine je tekmoval v Abu Dhabiju, kjer je z ekipo košarkarjev v težki skupini z ekipami Madžarske, Nove Zelandije, Izraela in Avstralije dosegel tretje mesto in bronasto medaljo. Po končanem tekmovalnem delu je sledil še spektakularni zaključek iger in nato dolgo potovanje domov. Na letališču Brnik pa nov šok in čudovit bučen sprejem, tudi ekipa CUDV Dobrne nas je pričakala s transparentom. Največje presenečenje pa nas je čakalo v domačem kraju, kjer so nam priredili pravi občinski sprejem v središču Dobrne. Bili smo res veseli in hvala CUDV Dobrna in Občini Dobrna, da cenite naše dosežke in jih spodbujate. Igre so se mi vtisnile globoko v spomin kot veličasten dogodek, kjer sem se ves čas počutil majhnega v množici različnih nacionalnosti in ponosnega, da sem lahko del tega največjega dogodka te vrste.

Andrej Pompe,
športni pedagog

DAN ODPRTIH VRAT V VDC VOJNIK

V petek, 17. maja, smo za obiskovalce odprli vrata delavnic VDC v Vojniku. Na delavnici z glino so obiskovalci ob Ditkini predstavitvi spoznali postopke dela in se tudi sami preizkusili v izdelovanju glinenih ptičkov. Najprej je bilo potrebno glino dobro pregnesti, jo nato razvaljati na enakomerno in primerno debelino ter z modelčkom previdno izrezati ptičke. Nato je bilo treba izrezati še luknjico za krila in luknjico za obešanje.

V šiviljski delavnici so se obiskovalci po navodilu Karmen preizkusili v šivanju stebelnega vboda in ob natančnem sledenju narisa je nastal šopek sivke.

Na naslednji delavnici je Simon prikazal postopek izdelave papirja od začetka, ko je potrebno na koščke natrgati papir in pravilno pripraviti pulpo, do postopka ustrezno razporejene mase na situ ter izsuševanja odvečne vode. Obiskovalci so si lahko ogledali tudi končne izdelke, predvsem voščilnice za razne priložnosti.

Silvo je predstavil postopek sitotiska logotipov na majice in druge kose blaga ter papirja.

Naši obiskovalci, starši, varovanci Špesovega doma iz Vojnika, skupina uporabnikov in zaposleni so bili navdušeni nad prijetnimi prostori in delom. Po prijetnem druženju s pogostitvijo so nam zaželeli še obilo ustvarjalnega duha in si za spomin izbrali glineni obesek.

Marija Krajnc,
skupinska habilitatorka

DAN ODPRTIH VRAT

Dan odprtih vrat je potekal v petek, 17. 5. 2019, v VDC-ju v Vojniku od 9.00 do 11.00. Bilo je delo na glini in na papirju. Eni so delali glinene ptičke, jaz sem zašil celo sivko, eni so zlagali les, eni so gnetli glino in valjali. Pokazali smo tudi, kako na vrtu delamo, kako okopavamo vrt, kako delamo in šivamo vrečke, lepimo nalepke na podstavke, kako žgemo glino, kako brusimo les, kako obiramo sivko in kako iz sivke, mete, melise in citronke delamo čaj.

Luka,
uporabnik

POGLEDI ŠTUDENTKE NA ŠTUDIJSKI PRAKSI

vsak dan napolnili s pozitivno energijo in novimi izkušnjami.

Zelo mi je bilo všeč, da so posamezniki vključeni v vsakodnevna opravila, kot je pomoč hišniku, skrb za konje, odnašanje smeti. To uporabnikom zelo veliko pomeni in se tudi radi pohvalijo. Nekateri se domov vozijo sami z avtobusom, kar zelo dobro vpliva na njihovo samozavest, saj se počutijo zelo sposobne in samostojne. Imela sem možnost obiskati tudi različne delavnice, na katerih izdelujejo raznorazne izdelke – od nakita, glinenih posod in kozmetike do stenskih ur. Vsi so unikatni in vredni vsake pohvale. Prizadevajo si tudi za paleto različnih aktivnosti in krožkov, ki poskrbijo, da uporabnikom ni nikoli dolgčas. Vsi zaposleni svoje delo opravljajo s polno predanostjo in srčnostjo. Predvsem se me je dotaknilo delo logopedinje, ki se po letih trdega dela še vedno vsakemu otroku posveti z veliko mero vneme in prepričanja vanj. Vsi zaposleni se osredotočajo na močna področja posameznikov

Sem študentka inkluzivne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Kopru. Maja sem prišla v CUDV Dobrna na tritedensko prakso, ki sem jo opravljala pod vodstvom mentorice Neže Benedik.

V tem času sem imela priložnost podrobneje spoznati delo zavoda, načela, po katerih deluje, pristope in utrip hiše. Hiša stoji sredi travnika in že na prvi pogled vzbuja občutek domačnosti. V njej vladata pozitivno vzdušje in toplina, kar danes ne srečamo več na vsakem koraku. Vsi v hiši so me zelo lepo sprejeli, še posebej uporabniki, ki so me

in delujejo usmerjeno v celosten razvoj vsakega posameznika. Prizadevajo si, da bi vsi živeli čim polnejše življenje.

Hvala mentorici Neži, ki mi je omogočila, da sem spoznala in se vključila v več oddelkov ter začutila utrip zavoda, ki pravzaprav deluje kot velika družina. Meni je bilo v veliko veselje, da sem lahko bila del nje, čeprav le kratek čas.

Nina Arnšek,
študentka inkluzivne pedagogike

PROSTOČASNIK

Natečai

Pišem Prostočasniku

Uspešno smo zajadrali v novo šolsko leto, pred nami pa je že najbolj prazničen čas v letu. Kako hitro čas beži, kajne? Med mojstrovinami za natečaj **Vse barve jeseni** smo izžrebali tri, ki prejmejo za nagrado knjigo *Drobna božična presenečenja* avtorice Rade Kos.

Ustvarjalcem nagrajenih izdelkov čestitamo!
Tokrat nagrajujemo izdelke, ki so nam jih poslali:

Otroci iz vrtca Mornarček Piran in vzgojiteljica Tjaša Nižetič Sardžoski

Učenci 6. razreda OŠ Stara Cerkev in mentorica Blanka Klun

Objavljamo še slike, ki so nam jih poslali:

Tina Kališek in mentorica Jerneja Borovnik iz CUDV Dobrna

Račke in mentorici Majda Lesjak in Urša Mrak iz vrtca pri OŠ Dušana Muniha, PŠ Podmelec

Učenci 3. c in 3. d Centra Janeza Levca in mentorici Vesna Čerin in Ana Svetičič

Tim in mentorica Helena Maček iz CUDV Dobrna

Učenci 6. razreda OŠ Stara Cerkev in mentorica Blanka Klun

KAJ DELAMO ZA VEČERJE V MASU

Za večerje delamo pico, štruklje, testenine s tunino in paradižnikovo omako s sirom ter kisko smetano. Pečemo tudi zelenjavne zrezke, čevapčiče, pečeno meso. Delali smo tudi dunajski zrezek s pečenim krompirjem in pomfrijem. Delamo tudi piščančje bedre, fafljice, rižev narastek, ocvrtega piščanca, zeleno solato z bučnim oljem in čebulo in papriko. Največ kuhamo z Maticem, Marinko in Vesno.

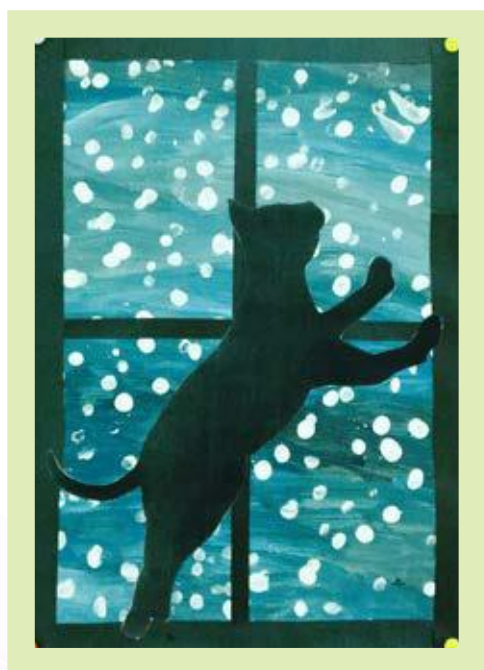
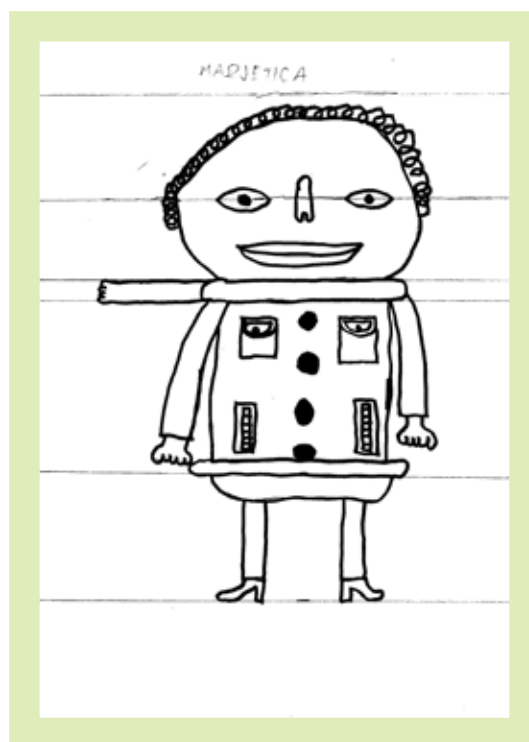
Luka,
uporabnik

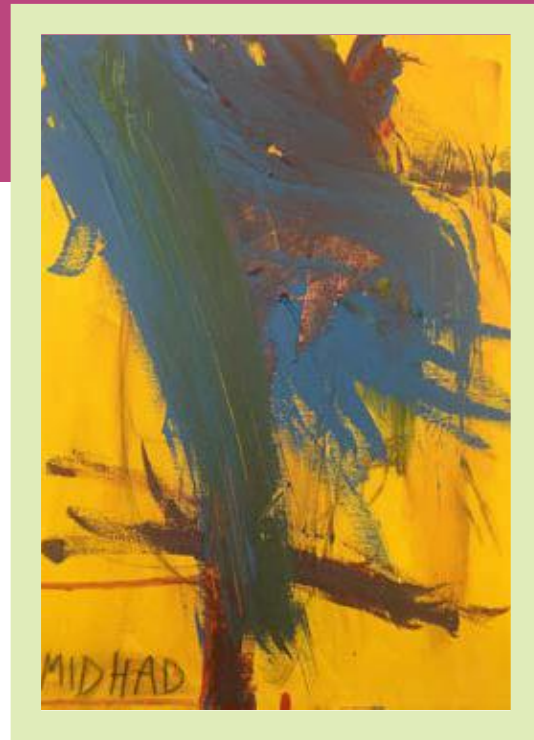

USTVARILI SO

LIKOVNA DELA NAŠIH UPORABNIKOV POD MENTORSTVOM LIKOVNE
PEDAGOGINJE HELENE MAČEK

Stopinjice 31

Stopinjice 31, Glasilo CUDV Dobrna

ISSN 2463-9907

Urednik: Simon Krajnc

Lektorica: Katja Bergles

Grafično oblikovanje: C-PARK

Tisk, tehnična priprava in prelom: C-PARK

Članke in fotografije so prispevali zaposleni in varovanci CUDV Dobrna ter obiskovalci.

Izdano: Dobrna, junij 2019, naklada 250 izvodov

Brezplačen izvod